

***“La construcció d’un
somni impossible”***

Institut Alexandre de Riquer, Calaf

Gener 2015

Cap acció bona es perd en aquest món. En algun lloc quedarà per sempre.

Vicenç Ferrer

Agraïments

A tots els voluntaris, comerços i entitats disposats a ajudar en el projecte.

A la meva família que han sigut el suport fonamental i m'han acompanyat en tot moment.

Gràcies també al Roger Rotés pels seus coneixements informàtics, la paciència i els ànims.

Agrair sobretot a la meva tutora Araceli López per l'ajuda constant, els consells i l'orientació per dur a terme el treball.

Índex

	Pàgina
Introducció	6
Què és una ONG?	8
Història	9
Voluntaris i cooperants	10
La Fundació Vicenç Ferrer	11
Història	12
Localització i context	13
Missió, visió i valors	14
Els Fundadors	17
Vicenç Ferrer	18
Anna Ferrer	19
Finançament i publicitat	21
Voluntaris i cooperants	21
Sector ECOLOGIA	22
Sector DONA	25
Sector amb PERSONES AMB DISCAPACITAT	28
Sector SANITAT	30
Sector EDUCACIÓ	32
Sector VIVENDA	34
La Fundació a l'Índia i a Catalunya	36

Acte solidari	37
Localització de l'acte	39
Activitats de l'acte	44
1. Tallers	44
2. Col·laboració activa	47
3. Música	48
4. Documental	50
5. Galeria fotogràfica	50
6. Lancy Dodem	51
7. Sorteig de paneres	51
7. Bar	52
Voluntaris i col·laboradors	53
Difusió i publicitat	55
Diari Personal	63
Finançament	66
Valor afegit	68
Carta de la Montse	69
 Conclusions	 70
 Bibliografia	 73
 Webgrafia	 75

Introducció

Vicenç Ferrer ha estat una persona d'idees clares, la seva dedicació ha captivat a tot un món; el de la igualtat, solidaritat i cooperació. I no només això, sinó que ha aconseguit captar l'atenció d'aquells que el desconeixien, de la manera més humil.

La seva implicació pels drets dels més desafortunats ha fet reflexionar a molta gent, entre aquesta a mi. Per això, he decidit aventurar-me en aquesta tasca.

Abans de començar, voldria explicar la meva motivació personal per la solidaritat i cooperació entre persones. Des de ben petita tinc com a fita arribar tan lluny com pugui ajudant la resta de gent que ho necessiti. És tant gran aquest desig que no m'importa el camí a seguir si, d'aquesta manera, ho aconsegueixo.

Sempre m'he decantat més per països amb persones de pensaments i cultures completament diferents als meus i, suposo que per aquesta raó, l'elecció de la Fundació Vicenç Ferrer és l'apropiada com a eix del meu projecte, ja que treballa pel desenvolupament de les regions més desafavorides de l'Índia. Tot i així, la tria que vaig fer no va ser del tot fàcil.

Primer vaig haver de tenir seleccionades diverses ONG's i fundacions, i les vaig haver de conèixer una per una per saber de què tractaven. Encara sense saber ben bé què era el que buscava, la que més em va cridar l'atenció va ser la de l'Índia. Aquesta, ja recomanada anteriorment per la tutora, recollia un seguit de valors i característiques que la feien especial i que mereixien que es fessin conèixer.

A partir d'aquí, calia saber com enfocaria el treball ja que el tema és realment extens. Podia centrar-me en explicar el funcionament de la Fundació, en algun dels seus projectes, en Vicenç Ferrer com a personatge, la seva vida i pensaments, etc. I a part, fer un petit acte solidari per recaptar fons per a la Fundació.

Finalment, els objectius del meu treball eren dos; conèixer la història de la Fundació i els seus valors com també els de Vicenç Ferrer i la possibilitat de crear un esdeveniment per ajudar a la Fundació.

Però no ha estat un treball amb una estructura fixa sinó que a partir de diferents experiències viscudes ha anat patint canvis tan grans com per acabar convertint-se en la pròpia creació d'un acte solidari. Una d'aquestes experiències va ser conèixer Jordi

Folgado, nebot de Vicenç Ferrer i actual director general de la Fundació, a través d'una conferència que es va dur a terme el passat novembre a Igualada.

Per tant, podríem dir que el treball es divideix en dues parts. La primera és la teòrica, on s'intenta explicar bé què és una ONG i el seu funcionament de manera general. Seguidament es centra en la Fundació Vicenç Ferrer (FVF), en la seva història, els valors, els projectes, etc. I la segona part, eix principal del meu treball, és l'acte solidari per recaptar fons per a la Fundació, on s'explica el procés de creació, el desenvolupament i els resultats.

"La construcció d'un somni impossible" és el títol del meu treball. Penso que és apropiat ja que Vicenç Ferrer tenia el poder de convèncer que l'impossible és possible, i amb les seves accions, construir els somnis de molta gent.

En aquest treball, la màgia continguda, viscuda, i tot el que ha suposat en el meu camí d'aprenentatge, és difícil d'explicar. Mostrar amb paraules què ha significat formar part d'un projecte com aquest quedaria petit perquè darrere de tot això hi ha hagut emocions i sensacions inexplicables que, per sort, he pogut compartir amb aquells que m'han ajudat tant a tirar endavant el treball. Per això, imatges sobre l'acte intentaran fer entendre millor aquest sentiment.

Per acabar, dir que aquest treball per a mi és, no només un intens aprenentatge de vida, sinó també un acte d'agraïment a totes aquelles persones que amb la seva solidaritat m'han ajudat a fer-ho possible. Per tant, m'agradaria que aquells que han aportat alguna cosa s'hi sentissin identificats; des dels membres de la Fundació, les entitats col·laboradores i voluntaris fins al nen que va venir a passar-ho bé a l'acte celebrat a Sant Martí Sesgueioles.

Tot seguit us ho explico.

Què és una ONG?

Què és una ONG?

ONG és l'abreviatura d' *Organització no governamental*, i es defineix com una organització de caràcter privat que actua de manera independent als governs i organismes institucionals.

Les ONG no intenten substituir les accions de l'estat o d'organismes internacionals, sinó cobrir i ajudar en aquelles àrees en les quals no existeixen polítiques socials o econòmiques, o bé quan aquestes no resulten satisfactòries per alguns grups de la societat.

Tenen un suport econòmic basat en socis, col·laboradors i donacions públiques i privades, i compten amb un gran nombre de voluntaris que constitueixen l'estructura principal de la seva acció.

En podem diferenciar les anomenades Organitzacions No Governamentals per al Desenvolupament (ONGD), un tipus d'ONG que treballa per la solidaritat internacional, l'acció humanitària i la cooperació pel desenvolupament.

Història

El 1945 les organitzacions no governamentals van ser reconegudes formalment per la Carta de les Nacions Unides. Aquesta tasca de caràcter altruista es va començar amb l'objectiu d'impulsar la intervenció social a través de projectes de desenvolupament, i tot gràcies a la feina feta per voluntaris.

La globalització en el segle XX va donar lloc a la importància de les ONG. Els tractats i les organitzacions internacionals es van centrar principalment en els interessos de les empreses capitalistes, i en un intent de contrarestar aquesta tendència, les ONG es van desenvolupar per emfatitzar les qüestions humanitàries i les ajudes al desenvolupament sostenible.

És important destacar que aquestes, regulades per un codi de conducta, en acabar l'any deixen en memòria totes les activitats i gestions econòmiques realitzades per facilitar-ne el control extern i per garantir-ne transparència.

Voluntaris i cooperants

Els voluntaris i els cooperants són una part fonamental per a les organitzacions, ja que s'encarreguen de posar en marxa i desenvolupar els seus projectes. La diferència principal entre aquests és que els cooperants tenen un conveni amb la ONG i, per tant, un grau d'implicació major i un sou, en canvi, el voluntaris no tenen conveni ni sou, i la seva implicació pot variar segons la persona.

Existeix la *Declaració Universal sobre el Voluntariat* que engloba un seguit de punts sobre la decisió voluntària de cada persona per implicar-se en una organització. Segons aquests principis, els voluntaris ofereixen ajuda de manera desinteressada, tenint com a meta el creixement personal i l'adquisició de responsabilitats socials.

Hi ha diferents tipus de voluntariat:

-Voluntariat nacional: són persones sensibilitzades que treballen per la millora dels col·lectius més desfavorits en el propi país.

-Voluntariat a l'estranger: consisteix en l'estància durant un període de temps il·limitat a un altre país per contribuir en el seu desenvolupament.

-Voluntariat virtual: serveix per col·laborar amb les ONG's sense requerir la presència física, per exemple amb assessoria contable, legal o fiscal, manteniment de pàgines web, etc.

Tots aquests factors, entre d'altres, han afavorit la sensibilització social i han portat a crear institucions per lluitar contra els abusos dels drets humans (Amnistia Internacional), protegir el medi ambient (Greenpeace), fomentar l'ajuda humanitària (Metges sense fronteres), impulsar l'ús de les noves tecnologies (Fundació Chandra) i ajudar amb la cooperació del desenvolupament (Intermón-Oxfam).

La Fundació Vicenç Ferrer

La Fundació Vicenç Ferrer

La Fundació Vicenç Ferrer és una ONG de desenvolupament que treballa per a la transformació d'una de les zones més pobres i desfavorides de l'Índia, a l'estat d'Andhra Pradesh, i de les comunitats més excloses del sistema de castes hindú.

Història

Vicenç Ferrer i Anne Perry van fundar Rural Development Trust, conegut com RDT, el 1969, amb la seu establerta a Anantapur, a la Regió d'Andhra Pradesh. És una organització no governamental registrada sota la Llei de Registre de l'Índia de 1908.

Des de llavors, la RDT (Fundació Vicenç Ferrer a l'Índia) ha posat en marxa programes de desenvolupament integral per a les comunitats marginades i d'escassos recursos. L'àrea coberta per RDT es divideix en 7 regions: Bukkarayasaumdram, Bathalapalli, Kadiri, Srisailam, Uravakonda, Kalyandurg i Madakasira.

Vicenç Ferrer va morir el juny de 2009. Actualment, Anna Ferrer (nom de casada) és presidenta de RDT-Vicenç Ferrer Espanya i directora executiva de RDT-Vicenç Ferrer Índia; el seu fill, Moncho, és el director del programa a l'Índia, i Jordi Folgado (nebot de Vicenç Ferrer) és el director executiu de l'organització per a Espanya i els EUA.

Fotografies dels inicis a Anantapur

La pobresa no està per ser entesa, sinó per ser resolta.

Vicenç Ferrer

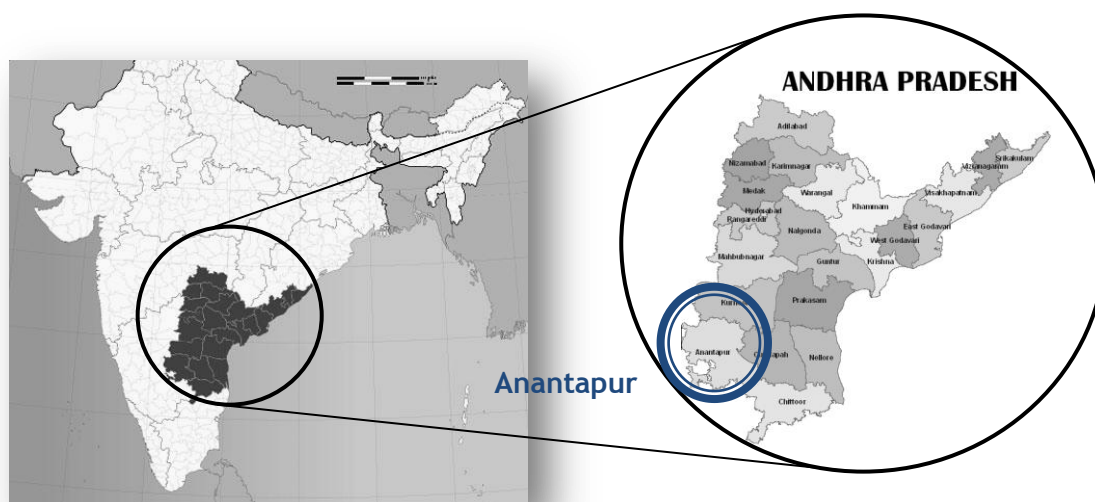
Localització i context

Andhra Pradesh, que es troba a la part sud-est del país, és un dels vint-i-nou estats que constitueixen l'Índia. Aquest és el vuitè més gran en superfície i el desè en població respecte als altres estats. Més de la meitat d'aquesta població viu a la zona rural.

És anomenat *El Plat d'Arròs* de l'Índia ja que és el que produeix major quantitat d'arròs. També destaca la seva riquesa en cultura amb diverses destinacions de pelegrinatge. La llengua oficial de l'Estat és el telugu.

L'Estat es divideix en tres regions: Telangana, al nord, on hi ha un sentiment d'independència per raons històriques, culturals i econòmiques; Andhra Costera, una de les zones més riques ja que rep més pluges i hi desemboquen diferents rius, i Rayalaseema, al sud, que és la més perjudicada ja que, contràriament a la Costera, té molts problemes deguts a les sequeres.

En aquesta última zona és on es localitza Anantapur, on la Fundació combat contra la pobresa i les desigualtats entre la població.

Mapa de l'Índia, Andhra Pradesh, Anantapur.

Missió, visió i valors

La missió de la Fundació és eradicar la pobresa extrema a l'Índia a través del desenvolupament de projectes i de les accions necessàries per enfrontar-se a les necessitats de les comunitats més desafavorides.

La seva filosofia de treball es basa en l'acció, entenent que la solidaritat és el camí cap al canvi. A part de l'acció i participació activa de les comunitats externes a la hindú, es respecta el dret de les persones a participar en la solució dels seus propis problemes.

Un dels trets més fascinants de l'organització és que reforcen la identitat col·lectiva i individual de la població sense deixar de respectar els costums i cultura del país. Els seus valors doncs, són universals, sòlids i perdurables.

Una de les característiques que més criden l'atenció de la societat hindú és la seva divisió en castes. Per fer més senzilla la comprensió d'aquesta estructura jeràrquica, a Occident hem associat la "casta" amb la "classe social", encara que aquests dos conceptes no es corresponen exactament. L'origen de les castes (varna i jati en sànscrit, la llengua sagrada de l'hinduisme i equivalent al nostre llatí) es troba en el Rig-Veda (2.000 anys aC aproximadament), el més antic dels textos religiosos hindús. Allà es descriuen les quatre castes o varna principals: els brahmins (sacerdots i intel·lectuals), els kshàtriyas (guerrers i reis), els Vaishyas (comerciants) i els Shudras (camperols i treballadors).

Però aquesta divisió, vàlida per classificar els diferents estrats de la civilització ària que va poblar el subcontinent indi 2000 anys aC, no és del tot pràctica a l'hora d'entendre l'estructura social hindú actual. Avui en dia a l'Índia existeixen, en el marc d'aquests quatre grans grups, infinitat de subcastes o jatis. A quina casta neix cada persona? Els hindús creuen en la reencarnació i, per tant, en l'existència de vides passades i futures. Així, el comportament d'una persona en la vida present marcarà la seva casta quan torni a néixer. Es tracta del karma: els individus són responsables de les seves existències passades i, en la vida present, han de procurar comportar-se bé per assegurar-se una reencarnació més feliç.

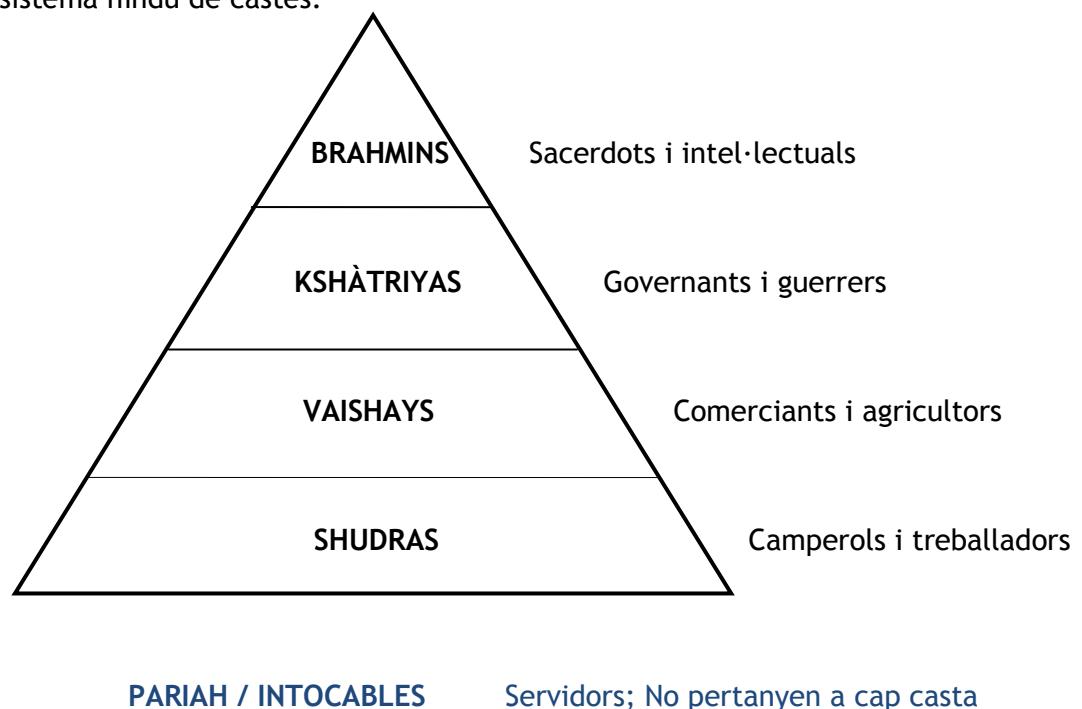
A Occident, el criteri que determina les jerarquies socials, les nostres "classes socials", està basat en el concepte de "dominació" (política, econòmica, etc.). A l'Índia, en canvi, allò que diferencia una casta d'una altra no és el poder ni els diners, sinó quelcom molt més lligat a la religió: el grau de puresa o impuresa. Varna significa "color", però no es refereix a cap suposada característica racial sinó a un sistema de simbolisme de colors que reflecteix la jerarquia social i les qualitats presents en cada estrat. D'aquesta manera,

els brahmins s'associen amb el blanc, color de la puresa i la claredat, els kshàtriyas amb el vermell, color de la passió i l'energia, els Vaishyas amb el groc, color de la terra i els Shudras amb el negre, color de la foscor i la inèrcia. La casta marca l'estatus de les persones. Es neix, es viu i es mor en una casta i no és possible canviar d'una a una altra. Cada casta té els seus déus, el seu territori, el seu ofici, la seva llengua, les seves regles de parentiu (els matrimonis s'acorden entre membres d'una mateixa casta) i la seva dieta. L'única via de sortida, a part de la mort, és la renúncia al món i la consagració a la vida religiosa. Les persones que escullen aquest camí es diuen sadhus i són el que coneixem com ascetes hindús.

Algunes de les "regles" o "normes" a seguir del sistema de castes són:

1. Les castes s'ordenen segons una estructura jeràrquica en tots els territoris, amb els brahmins situats en el més alt i els dàlits o intocables en el més baix. Entre les dues hi ha una àmplia gamma d'altres castes.
2. La jerarquia de castes es basa en la polaritat entre puresa i pol·lució. Els brahmins són els més purs i els dàlits els més impurs.
3. La casta de qualsevol individu és inalienable i no pot ser suprimida ni modificada.
4. Hi ha regles estrictes d'endogàmia i normes concretes de comportament per a cada casta.

El sistema hindú de castes:

A la part inferior del sistema social hindú hi ha els intocables, al voltant d'una cinquena part de la població -uns 170 milions de persones-. Són individus considerats impurs per naixement i, per tant, no dignes d'ocupar un lloc en el llegendari sistema de castes. La seva posició és la més baixa. A partir dels anys 90, els intocables es van començar a autoanomenar dàlits, que en indi, una de les llengües oficials de l'Índia, significa "oprimit". D'aquesta manera, reflectien la discriminació i la submissió de la qual són víctimes per part de les castes superiors.

Per la seva impuresa, els dàlits són repudiats i moltes vegades insultats i expulsats dels llocs públics. Per a ells es reserven els treballs pitjor considerats (incineració de cadàvers, neteja de latrines, de pous sèptics, treballs amb cuir, labors que impliquen un contacte físic amb sang o excrements, etc.). Amb la formació de l'estat democràtic modern, va quedar abolida tota discriminació basada en el sistema de castes, decretant constitucionalment la igualtat de tots davant la llei. Això ha permès que persones d'origen intocable hagin arribat a ocupar alts càrrecs del govern. No obstant això, socialment el sistema perdura en els costums de la vida quotidiana -més a les zones rurals que a les urbanes- i els dàlits pateixen encara un tracte discriminatori.

A Anantapur, la Fundació Vicenç Ferrer treballa des de fa prop de quatre dècades per millorar la situació al districte dels dàlits, els grups tribals i les backward castes (primitives). El seu programa de desenvolupament ha aconseguit grans avenços per a ells en tots els sentits. Però el gran miracle és que avui en dia els intocables d'Anantapur són capaços d'aixecar el cap quan passen al costat de membres d'altres castes superiors. A la resta de l'Índia, els dàlits estan en període d'organització i han sorgit moviments polítics que han aconseguit unir sota un mateix objectiu a milions de persones.

Cada casta té els seus déus, el seu territori, el seu ofici, la seva llengua, les seves regles de parentiu i la seva dieta.

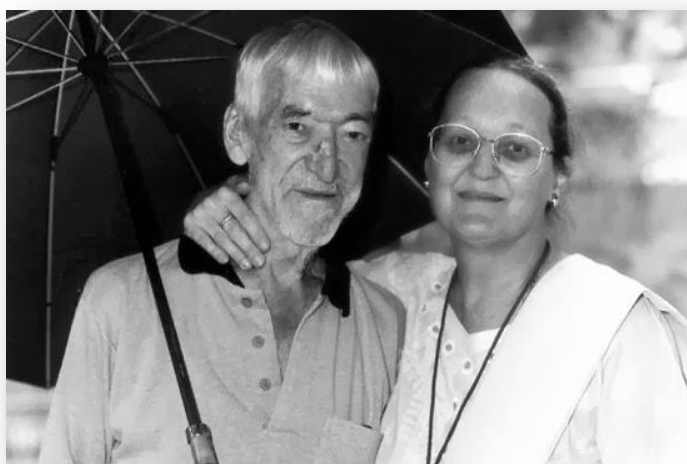
La visió de la Fundació és millorar les condicions de vida d'aquests grups més exclosos de la societat i augmentar la seva dignitat i autoestima donant-los els mitjans necessaris per acabar amb la pobresa. Tot això, fent que hi participin les pròpies comunitats i promovent el desenvolupament a partir de l'adaptació a les necessitats reals de les persones.

Dins dels **valors** hi ha el compromís, la transparència, la proximitat i l'humanisme, independència econòmica, política i religiosa com també el positivisme i la creativitat.

Partint del llegat que ha deixat Vicenç Ferrer, els valors continuen sent els mateixos que el primer dia seguint el seu model. Es creu en les persones, en la seva capacitat per lluitar i en les seves possibilitats de canvi.

Els Fundadors

Vicenç i Anna Ferrer, motivats per un compromís comú per lluitar i per defensar la gent d'escassos recursos, es van establir a Anantapur i van crear Rural Development Trust (RDT) fent-se aleshores, els fundadors de la Fundació Vicenç Ferrer. Des de llavors, han estat fermes en els seus esforços per construir una societat més justa i un món més equilibrat.

Fotografia de Vicenç i Anna Ferrer

❖ Vicenç Ferrer

Vicenç Ferrer va néixer a Barcelona el 9 d'abril de 1920, en una família originària de Gandia (a la comarca de Safor, València). Durant la seva joventut va ser ordenat sacerdot i al 1944 va entrar a formar part de la Companyia de Jesús per complir un dels seus màxims desitjos i la seva vocació; ajudar els altres.

Al 1952 va traslladar-se a Mumbai, a l'Índia, com a missioner jesuïta per acabar de completar la seva formació espiritual on per primer cop va tenir contacte amb l'Índia i amb la seva pobresa.

Vicenç Ferrer, l'home del paraigua.

A partir d'aquest moment ja va començar a aplicar els seus valors i la seva visió per eradicar la pobresa.

La seva missió se centrava a la ciutat de Manmad (estat de Maharashtra) on va posar en marxa un sistema de treball entre els pagesos de la zona. Consistia a aconseguir, a partir d'ajudes econòmiques i assessoraments tècnics, aigua per als cultius. Altres ajudes van ser l'excavació de pous, la canalització pel millor accés a l'aigua i parcel·les de regadiu. Al mateix temps, Ferrer també havia aconseguit impulsar la construcció de dues escoles, dues residències i un hospital.

La seva feina va comportar una gran admiració i simpatia per part dels camperols indis però no entre les classes dirigents, amb poder econòmic o polític, que veien que amb Vicenç Ferrer a la zona aquest poder se'ls anava esvaint. Així que van aconseguir una ordre per expulsar-lo del país. En aquell moment més de 30.000 camperols i camperoles juntament amb intel·lectuals i gent de política i religiosa, van sumar-se a la mobilització en una marxa de 250km, des de Manmad fins a Mumbai, com a protesta per a l'expulsió.

Finalment, Indira Gandhi, primer ministre d'aleshores, en una entrevista amb Vicenç, va reconèixer la seva tasca i amb un salomònic telegrama; “ El pare Vicenç Ferrer marxarà a l'estranger per unes curtes vacances i serà ben rebut una altra vegada a l'Índia” va permetre que tornés a instal·lar-s'hi al 1969.

Aquest mateix any va conèixer la periodista Anne Perry amb qui fundarà la RDT i s'hi casarà al 1970 després d'abandonar la Companyia de Jesús.

En tornar a l'Índia es va instal·lar a Anantapur, una de les zones més pobres del país, amb un elevat grau de desertització i sense cap nivell educatiu ni de sanitat. Ferrer va treballar molt al llarg d'aquests anys, cosa que, una vegada més, va tenir un gran benefici per més de dos milions i mig de persones però no pas pels líders locals que van pressionar perquè abandonés el país definitivament i que, fins i tot, van voler empresonar-lo. Vicenç Ferrer va denunciar aquest abús i en va obtenir una sentència favorable.

Així doncs va passar la seva vida en terra desitjada amb la seva família i la seva gent. El 19 de juny del 2009, acompanyat de la seva dona i fills, Vicenç Ferrer va morir a Anantapur. Després d'haver patit un accident vascular cerebral el 19 de març del mateix any, va morir d'una embòlia.

Va ser homenatjat per milers de persones a la capella ardent, tot i que, per tots, encara en quedi un trosset en les seves vides. Vicenç Ferrer va tenir nombrosos reconeixements i premis al llarg de la seva vida.

❖ Anna Ferrer

Durant els anys 60, Anne Perry va fer un viatge transcendent a l'Índia acompanyada de la seva família. En aquest decideix instal·lar-se a Mumbai per acabar els estudis periodístics.

Al 1965 va començar a treballar a la revista Current on tres anys més tard va cobrir una notícia que la va posar en contacte amb el jesuïta Vicenç Ferrer. En aquell moment, el missioner acabava de rebre una ordre d'expulsió del país i ella, juntament amb una important quantitat de persones, es va unir al moviment de suport que va aconseguir que Ferrer tornés a l'Índia el 1969.

Anna Ferrer

Anne Perry va fer costat a Vicenç en tot moment, instal·lant-se amb ell a Anantapur per començar de nou un procés de desenvolupament pel país. Un any més tard van contraure matrimoni i, aleshores, Anna Ferrer va abandonar la seva professió.

Va mostrar una gran capacitat de lideratge, de gestió i organització que va fer que promulgues projectes de defensa dels drets de la dona, la sanitat i l'educació.

Actualment, Anna Ferrer és la presidenta i directora executiva de la Fundació Vicenç Ferrer.

Fotografies de la Família Ferrer

*Vicenç demana a Anne: «Tu què faries si no poguessis fer grans coses?» I l'Anne respon:
«Doncs faria coses petites»*

Finançament i publicitat

Pel que fa al finançament, les xifres s'inclinen cap al privat. Els ingressos més habituals es fan a través de donacions, esdeveniments per recollir fons, venda de productes (Col·laboració activa), etc. El percentatge de finançament privat que té la Fundació és d'un 86,93%.

Un dels factors que desafavoreix el capital per desenvolupar projectes és el de gestió i administració de la institució. Dins d'aquest àmbit hi entrarien els salaris del personal, el manteniment, etc. Per tant, com més diners s'inverteixin en el manteniment de l'entitat, menys s'invertirà en projectes, i és per això que en les organitzacions, el paper del voluntariat és tan necessari.

Tot i així, Vicenç Ferrer és una de les entitats que dediquen menys del 10% del pressupost en gestió, concretament el 5,34%.

La Fundació edita una revista informativa cada any per fer conèixer els progressos assolits i els nous projectes. A part, el 2014 es va gravar la pel·lícula "Vicenç Ferrer" que ha tingut gran ressò a tot Catalunya i a Espanya.

Voluntaris i cooperants

Els seus 2.400 membres del personal de temps complet són gerents de nivell alt i mitjà, personal professional, tècnic i de base, i treballadors de nivell de suport amb experiència i formació en els seus respectius camps. També hi ha 1.834 voluntaris, inclosos els treballadors comunitaris de salut i mestres de base comunitària, que han estat entrenats per l'organització en les seves respectives funcions.

Els programes de l'organització aborden temes tant importants com l'ecologia, els drets de la dona i el progrés, la comunitat, la sanitat (VIH/SIDA, hospitals, etc.), l'educació i les vivendes. També s'organitzen esports i programes culturals ja que la RDT creu que són essencials per al creixement, l'autoestima i la confiança dels nens provinents del món rural.

D'aquí que la Fundació es divideixi en diversos sectors.

Sector ECOLOGIA

Si vols ser ric, dóna! Si vols ser pobre, no donis res a ningú.

Vicenç Ferrer

Segons el pronòstic de geòlegs fa uns 44 anys, Anantapur avui hauria de ser un desert sense rastre de població. De fet, és la segona zona més àrida de l'Índia després del desert de Rajastan. Malgrat això, actualment el 75% de la població d'aquest territori viu de l'agricultura.

No és un miracle, és el fruit d'una intensa feina per conservar cada gota d'aigua que arriba al districte, construint murs de contenció i embassaments, reforestant la zona amb vegetació que atregui les pluges i optimitzant l'ús d'aquest apreciat recurs amb sistemes de rec. Diversificar els cultius i promoure activitats ramaderes és imprescindible per limitar la dependència de la gent vers les pluges cada vegada més escasses a causa del canvi climàtic.

Aquestes activitats creen canvis positius que tenen com a resultat un efecte multiplicador.

La promoció de la sostenibilitat ambiental és el motor del sector d'ecologia des dels seus inicis. Per això, la Fundació aposta per les energies renovables que permeten reutilitzar recursos disponibles. Amb l'energia solar s'extreu aigua dels pous i s'evita l'ús de les energies no renovables, com el carbó o l'hidroelèctrica, que constitueixen la principal font d'energia del país. La Fundació també promou les activitats ramaderes per

diversificar les fonts d'ingressos de les famílies i l'utilització dels excrements dels animals per obtenir biogàs.

Tots aquests projectes contribueixen a fer dreuera per eradicar el principal problema a què s'enfronta la població d'Anantapur, l'autosuficiència: l'escassetat d'aigua. En aquest sentit, la construcció d'estructures per a la recol·lecció d'aigua juga un paper decisiu a l'hora de conservar les escasses precipitacions que arriben a la zona. En total, s'han construït 2.879 embassaments, preses i murs de contenció que han possibilitat la irrigació de camps on abans aquesta opció era limitada.

Energia solar pel camp

Andhra Pradesh no produeix prou energia i això comporta talls de llum que limiten el temps dels camperols per treure aigua del subsòl per regar els camps. Per fer front a aquesta situació, la FVF va iniciar al 2005 la instal·lació de plaques solars en els terrenys dels agricultors que disposen de pous d'aigua. Les plaques van connectades a sistemes de micro-irrigació, optimitzant així l'ús d'aquest precari recurs i proporcionant cultius d'arbres fruiters locals, com la xirimoia, el mango o la sapodella.

La Fundació assumeix els costos dels equips i la instal·lació, a més de les petites plantes que acaben de germinar, però són les pròpies famílies qui s'encarreguen d'excavar el pou i mantenir les plaques i el sistema de rec. Per això, reben formacions específiques de la Fundació per l'ús correcte i per garantir així la sostenibilitat del projecte.

L'any passat es van instal·lar 35 noves plaques solars, sumant un total de 359, que beneficiaran a 886 famílies.

Biogàs per evitar la desforestació

Les 4.016 plantes biogàs que s'han instal·lat possibiliten la millora de la salut de les dones, ja que eviten cuinar amb llenya i, per tant, patir malalties cutànies i pulmonars provocades pel fum. En l'últim any, la Fundació ha instal·lat 265 noves cuines i ha ensenyat les famílies a realitzar la barreja de l'excrement de vaca i aigua necessària perquè fermenti i així produeixi el metà.

Amb aquest sistema, s'evita la tala d'arbres i l'emissió de CO₂ a l'atmosfera i, a més, la part de la barreja que no fermenta s'aprofita per abonar els camps, millorant la fertilitat de la terra.

Plantar arbres per atraure les pluges

En un lloc semidesert com Anantapur, la importància de la vegetació resideix principalment en el seu poder per atraure les pluges. Per això, la FVF dedica una atenció especial a la reforestació amb espècies autòctones, a més d'arbres fruiters que poden donar beneficis als vilatans. També s'excaven rases per conservar l'aigua i evitar l'erosió del terra. La Fundació sensibilitza la població local perquè compregui la importància d'aquesta activitat, perquè no talli arbres i protegeixi la zona.

Fins el dia d'avui, s'han aconseguit reforestar 1.148 hectàrees amb aquest sistema. A més de la millora en els nivells de pluja, l'augment de la vegetació farà que en un 10 o 15 anys les temperatures descendeixin entre 1 i 2°C i farà possible la recuperació de diverses espècies animals.

Sector DONA

Quan la dona avança, la societat avança.

Fundació Vicenç Ferrer

Després de tres dècades de feina amb les dones del poblat d'Anantapur, la Fundació Vicenç Ferrer ha comprovat que quan la dona avança, la societat avança. Ella és el motor del desenvolupament: la base de l'economia familiar, la garantia de salut i educació dels seus fills i filles i la transmissora de valors.

Molts són els canvis que han vist les dones d'Anantapur des dels anys 80, quan per primera vegada van sortir de les seves cases per associar-se als sanghams i van començar a estalviar; després van tenir els seus propis negocis i, més tard, van prendre partit en les decisions que afectaven els seus familiars i les seves cases. Avui en dia, encapçalen manifestacions i reclamen els seus drets. Ha arribat l'hora de recuperar la posició que milers d'anys de patriarcat els han arrabassat.

Actualment 1.737 pobles participen en diferents projectes destinats al desenvolupament de la dona. El sangham, o associació de les dones del poble, és una de les eines principals per treballar amb aquest col·lectiu. L'any 2013 es van crear 366 tallers per formar les líders dels nous grups de dones. Un total de 1.327 sanghams ja gestionen els seus propis minibancs, amb la qual cosa aprenen a estalviar i a manejar recursos econòmics. La falta d'accés de les dones a sistemes de finançament és un dels principals obstacles amb què es troben per posar en marxa petits negocis. Per això el 1994 la

Fundació va crear el Fons pel desenvolupament de la dona, que l'any 2013 es va estendre a 296 pobles nous. Gràcies a aquests préstecs sense interessos han pogut comprar búfals, màquines de cosir o han posat en marxa petites botigues de queviures, entre d'altres.

Per altra banda més de 8.000 dones participen actualment al programa "De dona a dona" on l'objectiu es garantir la seva independència econòmica i la lluita pels seus drets.

Dins del programa integral de la lluita contra la discriminació i la violència de gènere, s'han creat dos nous centres d'assessorament, que se sumen a dos altres que ja existien. Gràcies a aquests centres s'han pogut atendre a un total de 831 dones i 16 homes.

Campanya contra els matrimonis infantils

Acabar amb els matrimonis infantil que posen en risc la salut i el desenvolupament de les nenes i atempten contra els seus drets és un del nous reptes que la Fundació està encarant dins del seu projecte contra la discriminació de la dona.

Per això, la feina de conscienciació i prevenció d'aquesta pràctica mitjançant reunions i activitats culturals als poblats s'està tornant imprescindible. Els membres del Comitè de Desenvolupament de les Comunitat, en què treballa la FVF, s'han compromès a denunciar-les, de manera que són els propis familiars i veïns qui, de tant en tant, detecten els casos.

Quan alerten d'un possible matrimoni infantil, el personal de la Fundació visita els familiars per explicar els riscos que suposa per a les filles i desviar-los de la seva decisió inicial. En els casos més difícils, la Fundació contacta amb el departament de protecció de la infància del Govern i la policia perquè intervinguin les autoritats competents.

Acabar amb la discriminació de les dones

Des de fa dues dècades, la Fundació compta amb un òrgan que s'encarrega de detectar casos de discriminació. Es tracta del Comitè Central de Dones, on treballen 36 dones de la Fundació que es reuneixen cada dos mesos per compartir els seus problemes personals i professionals i aconseguir igualtat en l'àmbit laboral. A més a més, recentment, molts treballadors i treballadores de diferents sectors han rebut formació i assessorament per a poder detectar i afrontar casos de violència de gènere.

Capacitació professional per a les dones

Kadiri, al sud d'Anantapur, és una zona d'alt risc de migració i tràfic de dones degut a la pobresa, l'escassetat de les terres de cultiu i al fet de ser una zona de pas de diversos estats. Per evitar-ho, el 2011 es va iniciar un taller per a 15 dones a la localitat de Gandlapenta que consisteix en l'elaboració d'un producte de neteja inofensiu per a la salut, ja que està fet amb productes naturals. L'any 2013 es van vendre els 7500 litres produïts, que es distribueixen a centres de la FVF, escoles, botigues i particulars.

Sector PERSONES AMB DISCAPACITAT

En aquesta vida no hi ha cap persona, cosa o acció que sigui inútil.

Vicenç Ferrer

Una persona que neix amb una discapacitat a l'Índia rural s'enfronta des que arriba al món a un doble desafiament: sobreviure a aquesta condició tenint en compte els escassos recursos existents pel seu desenvolupament i suportar el rebuig dels seus propis familiars i de la seva comunitat. La societat considera que aquesta persona no podrà estudiar ni treballar i, com a resultat, en un context on totes les forces sumen, el seu entorn l'infravalora.

La Fundació Vicenç Ferrer va començar a treballar amb aquest col·lectiu el 1987 amb l'objectiu d'oferir-los educació i inserció laboral i demostrar al món que són tan vàlids com un altre membre de la societat. Això es tradueix en el fet que tinguin més autoestima per a les persones discapacitades en un país on un 5-8% ho són.

La integració de les persones discapacitades al seu entorn ve de la mà de la seva independència econòmica. Per això, la Fundació ha establert els Fons pel Desenvolupament de les Persones amb Discapacitat amb crèdits sense interessos perquè comencin els seus propis negocis. Més de 10.000 persones amb discapacitat han creat petits negocis propis (normalment ramaders i artesanals) i més de 20.000 gestionen els seus propis minibancs als sanghams de les persones discapacitades.

Un altre objectiu de la Fundació per a aquest col·lectiu és l'educació, que és la base del seu enriquiment. Ha impulsat diversos projectes d'ortopèdia que milloren la seva vida diària. S'han introduït cadires de rodes o crosses, pròtesis, etc. També s'han dut a terme diferents operacions de cirurgia ortopèdica.

Federació del Districte per a Persones amb Discapacitat

Des de 2009 la Fundació treballa, juntament amb altres organitzacions, per construir una xarxa de recolzament per a les persones amb discapacitat a través de sanghams coordinats per un treballador de la Fundació. Aquest esforç s'ha vist reflectit a la Federació del Districte per a Persones amb Discapacitat.

Recentment han posat en marxa una campanya per a la correcta identificació de les persones amb discapacitat en el cens indi.

Estudis superiors per a joves

Joves amb discapacitats visuals, auditives o de parla obtenen beques de la FVF per cursar estudis preuniversitaris, universitaris i de postgrau. El fet que una persona amb discapacitat arribi a estudiar cursos superiors a l'Índia és una cosa excepcional. Tenir accés a l'educació i a una feina és el pas per tenir autonomia i independència social i econòmica.

Amb aquesta beca, l'estudiant té cobertes les despeses de la matriculació i del material escolar.

Integració a través de l'esport

Nens i nenes amb discapacitat intel·lectual s'entrenen per poder participar en diferents competicions juntament amb altres nens sense discapacitats, per afavorir la seva integració.

Així, doncs, els esportistes s'entrenen per participar en competicions internacionals, un punt a favor per a la seva autoestima i per demostrar a la societat que poden fer allò que es proposin.

Sector SANITAT

Necessitem bombes atòmiques de generositat.

Vicenç Ferrer

Fa quatre dècades, els habitants d'Anantapur morien a causa de malalties que tenien cura o que eren de fàcil prevenció. Impedir morts que eren evitables va ser el motiu pel qual la Fundació va iniciar el sector de sanitat. Després de molts anys d'esforç per a poder portar la medicina fins a les zones més llunyanes del districte, avui, des del Servei Sanitari de la FVF, es cobreixen 4 especialitats: medicina general, cirurgia, ginecologia i pediatria. També tracten la VIH.

Aquest objectiu s'ha aconseguit gràcies a la xarxa sanitària desenvolupada per la Fundació, que comença amb els treballadors sanitaris i infermeres rurals, passant per les clíniques rurals i acabant amb els hospitals generals, on els pacients reben una atenció especialitzada. D'aquesta manera, la sanitat s'ha convertit en un dret que arriba a cada racó d'Anantapur.

La FVF ha firmat un conveni amb diferents organitzacions internacionals contra la tuberculosi i malalties respiratòries. S'ha creat una xarxa de laboratoris que ha reduït el cost del test de la tuberculosi a la meitat. Aquest test suposa un important avenç en la detecció d'aquesta malaltia.

Altres progressos han estat l'assistència materno-infantil i l'atenció hospitalària.

Programa de desenvolupament integral

L'Hospital General de la Fundació a Bathalapalli s'ha convertit en l'únic centre sanitari no governamental d'Anantapur. Té un reconeixement per part del consell mèdic perquè els estudiants hi cursin la seva especialitat. Això atorga prestigi i un gran reconeixement per la feina feta per la FVF, ja que el Govern només concedeix aquest permís a institucions amb un alt nivell acadèmic.

Programa de nutrició

La lluita contra la desnutrició és constant, ja que la dieta en zones rurals de l'Índia és pobra en proteïnes i calci. L'any 2012 es va iniciar el programa de nutrició a la regió de Madakasira i al districte de Kurnool amb la finalitat de reduir la morbidesa i la mortalitat entre els grups de població en situació de vulnerabilitat, com nens i nenes, dones embarassades, gent gran o persones amb malalties. La dieta d'aquest programa consisteix en una dosi diària de mill, cereal típic a l'Índia, i un ou cuit cada dos dies.

Antiretrovirals gratuïts

El 2011 el Govern indi va reconèixer l'Hospital de Malalties Infeccions de Bathalapalli com a centre oficial per subministrar el tractament d'antiretrovirals (VIH). El propi Govern és qui lliura els medicaments gratuïts pel tractament al centre. L'any 2012 la FVF va subministrar tractament gratuït, assistència mèdica i assessorament a un total de 3.425 pacients i va registrar 2.555 nous casos de persones amb VIH.

Sector EDUCACIÓ

Per eradicar la pobresa es necessiten moltes mans, jo només en tinc dues.

Vicenç Ferrer

Que els dàlits o intocables i els tribals reconeixin els seus drets és un dels principals èxits del projecte d'Educació a Anantapur.

Fa més de 40 anys, quan Vicenç i Anna Ferrer arribaven a aquesta terra, pràcticament cap nen ni nena anava a l'escola. Els seus pares els necessitaven per treballar i ells assumien que estudiar no era per a ells. A poc a poc i amb molt d'esforç van aconseguir que uns quants comencessin a anar a l'escola i que aquests es convertissin cada cop en un grup més nombrós. Quan aquests nens es van convertir en pares i mares, la situació va canviar radicalment.

Actualment el 100% dels nens i nenes estan matriculats a primària i el 98% a secundària; accedeixen a l'educació superior i a una feina qualificada, i són aquells que marcaran el destí dels seus poblats i de les futures generacions.

Perquè l'educació arribi cada cop a més famílies, la Fundació ha aconseguit crear en molts dels poblats una escola de reforç on els nens i nenes de castes més desafavorides hi van abans o després de les classes. Actualment més de 2.000 comunitats disposen del Fons pel Desenvolupament de l'Educació, creat per les aportacions del veïnat, que es

destina principalment a pagar el salari del professorat i al manteniment de les instal·lacions però també a garantir el dret a l'educació dels nens i nenes.

Un nou projecte com a garantia de l'escolarització de nens orfes

Després que familiars, veïns i membres dels comitès de desenvolupament de les comunitats alertessin de la vulnerabilitat de diferents nens i nenes orfes, la Fundació va posar en marxa un projecte per garantir la seva seguretat i el seu dret a l'educació. Molts patien abusos sexuals o eren explotats en feines agrícoles. Des de fa 6 anys, quan es localitza un nen o nena orfe, el personal de la Fundació parla amb els familiars més propers per oferir-los el pagament de l'educació en escoles residencials, a canvi que els cuidin durant les vacances escolars. Durant un any es van escolaritzar 48 nens i 57 nenes. Gràcies a la Fundació van tenir la possibilitat de continuar uns estudis superiors.

Aquest projecte va ser finançat per persones anònimes dels poblats d'Anantapur.

Beques universitàries

Des del 2004, gràcies al programa de beques universitàries de la Fundació, s'ha aconseguit que nois i noies accedeixin a la universitat i altres estudis superiors. La gran majoria ha optat per estudis d'enginyeria, medicina o infermeria. Actualment, molts d'ells continuen estudiant i la resta han trobat feina en la seva especialitat. Aquestes beques cobreixen les despeses de la matrícula, els exàmens, el material escolar, la manutenció, el transport i la sanitat.

Formació per mantenir les escoles de reforç

Al llarg de l'any es desenvolupen cursos i tallers de formació pels professors i els membres dels Comitès de Desenvolupament de la Comunitat amb l'objectiu de mantenir una educació de qualitat a les escoles de reforç de la Fundació. El personal del sector rep aquests cursos tres cops a l'any des de 1996 on es treballa la metodologia, la resolució de conflictes i la planificació del curs. Al mateix temps, els membres dels Comitès, també reben formació perquè la comunitat auto gestioni l'escola, la contractació del professorat, el manteniment de l'edifici, lluita contra l'abandonament escolar, etc.

Sector VIVENDA

La solidaritat és el camí més curt que ens condueix cap a la llibertat.

Vicenç Ferrer

Pocs habitants d'Andhra Pradesh poden gaudir del dret universal a tenir una vivenda digna. Una de cada cinc cases de l'Estat es construeix amb materials de baixa qualitat, com la palla o la fusta, que fan de paret, terra i sostre. Evidentment, Anantapur no és una excepció. Tot i així la Fundació, que va començar a treballar-hi el 1996, ha aconseguit que més de 50.000 famílies deixin de viure en aquestes condicions tant precàries i posseeixin seguretat i salut en la seva economia i en les seves vides.

D'aquesta manera, deixaven enrere cuinar al mateix lloc on dormien, haver d'estar alerta de les picadures mortals de possibles animals que vivien a la palla, perdre els aliments per causes externes, etc. Les noves vivendes garanteixen solidesa (són de formigó) i tenen dues estàncies i un porxo.

Aquesta sensació, la de sentir-se còmodes i segurs a les seves pròpies cases, ara és una realitat per a molts habitants d'Andhra Pradesh.

Les vivendes que la Fundació Vicenç Ferrer construeix segueixen el model tradicional hindú amb murs de càrrega, però que al mateix temps, estan fetes amb materials com el formigó que minimitzen el seu manteniment i proporciona més seguretat a les famílies.

La Fundació intenta unir esforços en aquest sector amb el Govern hindú perquè s'involucri en la causa. En cas de discapacitats, també dediquen una atenció especial facilitant baranes i accessos adaptats.

A part de construir noves vivendes, també es reconstrueixen cases afectades per desastres naturals.

Renovació de vivendes

Al maig de 2012 la Fundació es va involucrar en un projecte de renovació d'una colònia de vivendes construïdes pel Govern al poble de Neelakantapuram, en la regió de Madakasira. Aquestes cases tenien una antiguitat de 32 anys i hi vivien famílies de dàlits sense unes condicions mínimes.

L'aportació de la FVF va ser la renovació dels sostres, portes, parets i finestres, i l'elevació del nivell del terra per evitar que l'aigua de les pluges entrés.

Van optar per la renovació de cases en veure que en determinades regions no tenien altres terrenys per construir-ne de noves i per aprofitar l'estructura bàsica dels edificis.

La Fundació també va col·laborar en la construcció de noves vivendes després del desastre natural que hi va haver al poble de Rajoli (Mahaboobnagar). Les inundacions de 2009 van deixar a més de 3.00 famílies, moltes d'elles dàlits i tribals, sense casa.

S'ha de remarcar que el Govern d'Andhra Pradesh va concedir a la Fundació Vicenç Ferrer un premi per ser la organització que més nombre de vivendes ha construït per a famílies dàlits i tribals que viuen submergides en la pobresa.

La Fundació a l'Índia i a Catalunya

La Fundació Vicenç Ferrer es crea a l'Índia el 1969 amb l'objectiu de buscar solucions als greus problemes als quals s'enfrontava la comunitat rural d'Anantapur. Des d'aleshores, funciona com un organisme de forta implantació social, respectuós amb l'entorn i promotor de la transformació que s'està produint a la regió.

Un equip de casi 2.400 persones (el 99% són natives d'Anantapur) executa el programa de desenvolupament que l'organització duu a terme -el més innovador en la història de l'Índia- i que cobreix 3.093 pobles i beneficia a casi tres milions de persones.

A Catalunya s'hi executa la feina per donar continuïtat als projectes de l'Índia i garantir uns ingressos estables. També es desenvolupa una tasca de sensibilització i de conscienciació sobre la necessitat de continuar treballant per transformar Andhra Pradesh.

Actualment la seu central es troba a Barcelona i consta de set delegacions repartides per tot el territori espanyol.

ACTE SOLIDARI

No cal idear plans enormes, el que cal és que posis en funcionament els recursos de què disposes.

Vicenç Ferrer

Acte solidari

Un cop explicat què és una ONG i en concret la Fundació Vicenç Ferrer, passaré a explicar-vos el veritable treball de camp.

En realitat, el que en un principi era aquest treball de camp s'ha convertit en l'objectiu principal de Treball de Recerca: la creació d'un acte solidari.

Com ja s'ha esmentat en la introducció del Treball, explicar totes les emocions contingudes durant la seva creació, els sentiments propis i dels altres, la implicació i la il·lusió de tantes persones, és difícil. Per això he pensat que, a partir de les imatges enregistrades, es farà més fàcil la seva comprensió.

L'acte solidari està explicat de manera cronològica, tant els apartats com els subapartats. En primer lloc parlarem sobre el lloc on es va realitzar l'esdeveniment, seguidament les activitats que es van realitzar i els voluntaris i col·laboradors que van ajudar, com també els mètodes de difusió i publicitat de l'acte, el seu finançament, etc.

El dia que es va celebrar aquest acte en si està explicat en forma de diari ja que, tal i com he explicat abans, plasmar un projecte com aquest en paper és complicat. Per això, he cregut i he sentit que la forma més fàcil i veritable és a través de les pròpies vivències reflectides en forma de diari.

Finalment, s'explica la finalitat de l'acte, la de recaptar fons per a la Fundació Vicenç Ferrer. Aquí però, hi ha un gran canvi en la destinació final dels guanys, el motiu del qual és que mai es va pensar que es poguessin recaptar tants diners. Es mostra de quina manera ho fa i quin és el veritable destí d'aquesta recaptació.

Localització de l'acte

En un principi l'acte estava pensat celebrar-lo dins del recinte de l'Institut de Calaf, al pati. Evidentment, al ser un espai obert, hi podia haver contratemps ja sigui per la pluja o per altres factors. Per aquesta raó, hi havia un Pla B.

A continuació es mostren les converses per correu electrònic i documents que van determinar el lloc i l'hora definitius així com el full de ruta de l'acte i la negociació de les condicions. Aquest correus electrònics van dirigits als responsables dels centres que es tenien com a pla inicial i com a alternativa:

El primer correu anava dirigit al director de l'Institut, Miguel Angel Campos Cruz. Tenia com a finalitat introduir el projecte i presentar el primer esbós.

Elna Sans i Narbona

12/08/2014

Per a: mcampo25@xtec.cat

Bon dia!

Sóc l'Elna Sans i t'escric perquè amb l'ajuda de l'Araceli, la tutora del meu Treball de Recerca, estem preparant el meu treball de camp que consistiria en fer un acte solidari.

Has de saber que el meu treball el faig sobre la Fundació Vicenç Ferrer que ajuda la zona més desafavorida de l'Índia a la regió d'Anantapur. Amb aquest acte solidari recolliria beneficis amb les entrades (que seran la voluntat de cadascú), les begudes, etc. i anirien destinats a la Fundació.

Per tal que aquest acte sigui efectiu ha de poder anar dirigit a gent de totes les edats, per això he contactat amb grups de música a la tarda, animacions per a nens, concerts i DJ's per al vespre/nit i amb molts voluntaris per als tallers de nens i per l'organització que es pugui necessitar durant el dia.

Però tot això no és suficient. Necessito saber si tindria el permís per fer servir l'Institut com a local. M'agradaria poder-ho fer a l'aire lliure i el pati és un molt bon lloc. L'acte se celebrarà el dissabte 27 de setembre i, en el cas que pugui fer servir l'Institut com a espai, hauríem de parlar dels horaris. La planificació del dia seria:

Tarda

Comença l'acte amb activitats per a nens petits (tallers de maquillatge i pentinats...) i paral·lelament amb concerts de tarda.

També amb una petita exposició gràfica de la Fundació i una introducció els seus avenços i del que queda per fer a càrrec d'una persona d'aquesta mateixa entitat.

(Ambient familiar)

Vespre/Nit

Amb una batucada s'iniciaria la nit seguidament d'alguns concerts i DJ's. (Ambient jove).

També necessito saber qui portarà la cantina perquè hi ha d'haver un bar durant el temps que duri l'acte i no sé si dependre d'ells o no.

*De moment això és tot. Ja em diràs què et sembla
Gràcies.*

MIGUEL ANGEL CAMPOS CRUZ (mcampo25@xtec.cat)

15/08/2014

Per a: Elna Sans i Narbona

Hola Elna,

He parlat amb l'Araceli i tots dos pensem el mateix. No hi haurà problema per fer l'acte de tarda a l'Institut, però l'acte de nit sí que no ho veiem clar. Has de pensar que l'Institut és un espai on no es pot fumar, ni veure alcohol, per tant un acte amb dj's, tipus carpa d'estiu, podria portar-te més problemes que altre cosa i pocs beneficis per a la Fundació.

El millor seria fer un acte de tarda, que comencés cap a les 5 i que acabés cap a les 8. En aquest cas tens el permís per fer-lo, però l'acte de nit ho veig més complicat. Suposo que l'Araceli també t'ho explicarà. Pel tema de la cantina, m'ha dit que potser parlaves amb la Montse Mases, ja que és un tema que porten més des de l'AMPA.

Bones vacances

Miquel Àngel

MIGUEL ANGEL CAMPOS CRUZ (mcampo25@xtec.cat)

15/08/2014

Per a: Elna Sans i Narbona

Hola Elna,

He estat pensant que seria millor que ho fessis el diumenge a la tarda. El que t'interessa és que vingui molta gent per poder recaptar més diners per la Fundació i el dissabte a la tarda molta gent de Calaf aprofita per anar fora: a Manresa, Igualada o BCN per anar als centres comercials o cinemes. Podries trobar-te que vingués poca gent, en canvi el diumenge hi ha molta gent que no sap què fer i podries tenir més públic. Fins i tot els joves, perquè el dissabte estan pensant en la festa de la nit.

Pensa-ho i ja diràs què vols fer.

Miquel Àngel

La iniciativa que havia tingut el Miquel Àngel amb el concepte de l'acte estava bé però no deixava de limitar l'acte en diferents aspectes.

Celebrar l'acte en un recinte educatiu tenia els seus inconvenients, el limitava des del punt de vista de la durada i l'horari. Aquest tenia com a fita arribar a tota la gent, independentment de quina fos la seva edat o els seus gustos i, majoritàriament un acte celebrat de les cinc de la tarda fins les vuit del vespre, no deixa de tenir un reclam més directe per a les famílies amb nens. No hi havia res en contra de tenir l'atenció d'un ambient familiar però aquest no era l'únic objectiu. A més, l'esdeveniment solidari volia portar un tret característic que el diferenciés dels altres.

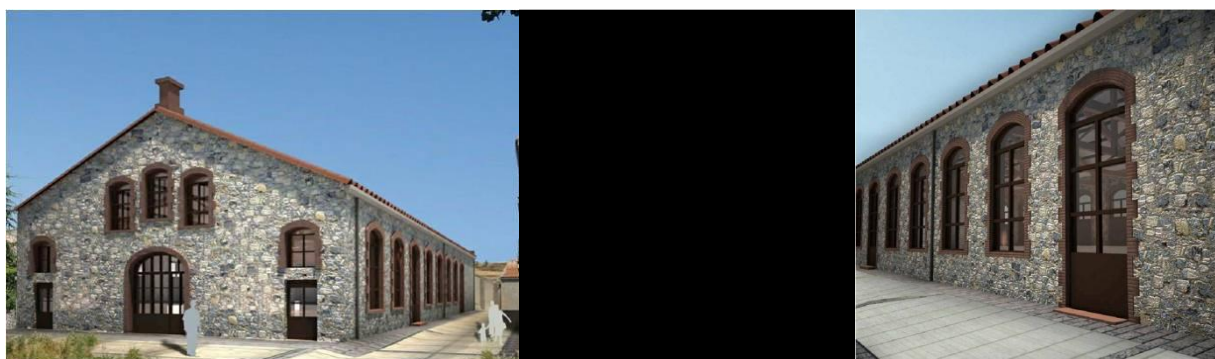
Per altra banda, també limitava les begudes, la de més importància, la cervesa, i podia causar problemes si es fumava dins del recinte.

Amb la finalitat d'obtenir beneficis per a la Fundació i pocs problemes amb la gent, l'opció de fer servir l'Institut va ser descartada i es va decidir decantar-se per una altra opció.

Per tant, s'havia de posar en pràctica el Pla B. Aquest consistia en celebrar l'acte al centre cívic "La Fàbrica" de Sant Martí Sesequeioles que era un espai cobert i ample amb molts avantatges; una sala principal, dues sales més petites (per fer activitats), una cuina (pel bar), lavabos i amb accés a un pati al darrere.

Entrada i interior de "La Fàbrica"

Exterior de "La Fàbrica"

Per tal de fer-ho possible calia redactar una instància i enviar-la a l'Ajuntament de Sant Martí Sesgueioles. L'alcalde, Jesús Torrents, de seguida la va rebre sense posar-hi inconvenients; al contrari, tot van ser facilitats. Cedia "La Fàbrica" sense pagar el lloguer ni la llum o l'aigua que es poguessin gastar. Per altra banda, teníem la total llibertat de poder anar-hi per començar a pensar amb l'acte i com ho organitzaríem.

Durant les setmanes posteriors a la instància van ser freqüents les trobades amb l'alcalde per explicar més detalladament les intencions de l'acte. El punt més difícil va ser la festa de la nit, però es va arribar a un acord entre les dues parts.

Amb aquestes reunions va queda fixada la data, que finalment seria l'onze d'octubre, i l'horari d'inici i cloenda de l'acte.

També, des de l' Institut, l'Alexandra Torralba, tècnica de joventut de l'Anoia (Calaf, Carme, Copons i Sant Martí Sesgueioles), va ajudar a contactar amb grups de música i va donar suport al projecte.

Tot seguit, la instància enviada el 26 d'agost a l'Ajuntament de Sant Martí Sesgueioles (que també podreu trobar a l'annex).

Dades personals del sol·licitant						
Nom: Elna		Primer cognom: Sans		Segon cognom: Narbona		
DNI/NIE: 39447679-B	Carrer/avinguda/plaça: c/d'Abaix			Númer o: 16-18	Esc :	Pis: Port a:
Codi postal: 08282	Població: St. Martí Sesgueioles	Província: Barcelona		Telèfon: 93 869 87 58		
En representació de:						

Exposo:
<p>Pel treball de camp del meu Treball de Recerca estic organitzant un esdeveniment solidari per recaptar fons per la Fundació Vicenç Ferrer (FVF). Consisteix en un tarda-nit plena d'activitats per a nens, concerts, Dj's, altres activitats de conscienciació, etc.</p> <p>El plat fort i el més interessant pel treball és l'exposició que farà la gent de la FVF amb material gràfic facilitat per la mateixa fundació i l'explicació del Lancy Dodem (portaveu de la FVF). La participació de la coordinadora de la seu d'Igualada també donarà cos i forma a l'acte.</p> <p>A més a més, compto amb el suport de l'AMPA de l'Institut Alexandre de Riquer de Calaf, amb part del professorat, família i voluntaris.</p> <p>Hi ha data confirmada per l'acte; dissabte 11 d'octubre. El que encara no està confirmat és la participació de tots els artistes convidats que actuaran de forma altruista. D'això dependrà, també, l'horari.</p> <p>Per tant,</p>
Sol·licito:
Que l'ajuntament faciliti "La Fàbrica" per tal de poder dur a terme l'acte esmentat així com una comunicació i col·laboració activa de l'Ajuntament de Sant Martí

Documents aportats:
A petició, puc aportar l'avantprojecte del treball de camp per tal d'aclarir i especificar activitats, horaris, idees, etc.

Bruges, a 26 d' Agost de 2014

Signatura:

Activitats de l'acte

Les activitats programades per l'acte solidari es van dur a terme gràcies a voluntaris i a entitats col·laboradores que van aportar gran part del material. Aquestes activitats són les següents:

1. Tallers

La idea de fer tallers va sorgir pel simple fet que l'acte havia d'estar dirigit a tot el públic, des de petits a grans. Els tallers són una bona manera de trobar un ambient familiar i fer que els més petits estiguin ben distrets passant-ho d'allò més bé. Dins d'aquesta activitat podem distingir tres tipus de tallers:

- **Henna (o Mehndi):** Des d'un bon principi va ser una idea amb un especial atractiu ja que és originari i típic de l'Índia. Aquest taller es va fer a càrrec de la Hayat Ounir amb l'ajuda de la Loida Camats (alumnes de 2n de Batxillerat).

A l'Índia els dissenys amb Henna són molt populars, tradicionalment es pensa que com més fosc és el henna a la mà de la núvia, més intensament el seu marit l'estimarà. La seva aplicació és una part important de molts festivals hindús. També és una pràctica comuna entre els hindús, sobretot els d'edat avançada, el fet de tenyir-se el cabell amb henna.

Aquest taller va estar funcionant durant tota la tarda fins a l'hora de sopar.

- **Ens maquillem?:** Aquest taller va sorgir arran de les inèdites idees d'un circ de Bruges. Es pentinen i pinten els nens de maneres ben divertides i més originals que el que estem acostumats a veure. Per dur a terme aquest taller es va haver de preparar una fitxa tècnica amb tot el material necessari, els pentinats i maquillatges i, prèviament a l'acte, quedar amb les encarregades del taller per provar-los. La fitxa tècnica la podreu trobar annexada. Aquest taller es va dur a terme a càrrec de la Nerea Anaya, la Carla Morón, l'Aida Lòpez i l'Aida Verdejo (alumnes de 2n de Batxillerat).

Una il·lusió que tenia era poder fer, dins d'aquest taller, que la gent es pogués posar un *bindi*. Malauradament, va quedar en això, una il·lusió, ja que volia que si es feia quedés destacat entre la resta de maquillatge. Però no ho vaig aconseguir.

El Bindi és una de les icones més representatives de l'Índia. Un símbol de saviesa, energia i positivisme que es porta pintat al front en forma de petit punt.

El missatge que la Fundació Vicenç Ferrer dona respecte aquest símbol és el següent:

<< Nosaltres volem convertir-lo en alguna cosa encara més valuós. Perquè diuen que un poder és una cosa màgica, sobrenatural. Però el nostre poder és real, pots veure els seus efectes al moment. I és que tenim el poder de canviar el present de l'Índia, d'eradicar la pobresa extrema.

T'animem a que t'uneixis a la nostra iniciativa posant-1 Bindi i apadrinant, en el moment que ho facis, en aquest precís moment, estaràs canviant la vida de milers de famílies de l'Índia rural. >>

Aquest taller va estar funcionant durant tota la tarda fins a l'hora de sopar.

- **Pintem!:** És un taller ben entretingut pels petits i que sempre agrada molt. La idea de fer aquest taller hi va ser des de primer moment, i a partir d'aquí s'han anat afegint més activitats, com un *memory gegant* o el joc anomenat *patacons*. Des de la Fundació també em van donar idees com pintar *rangolis*.

El Rangoli, Rangavalli o Kolam és un dibuix tradicional traçat al terra i molt arrelat al sud de l'Índia. Normalment es realitzen amb fins decoratius durant alguns festivals i sobretot als pobles, a l'estrada de les vivendes, com a símbol de bona sort, protecció, benvinguda i culte.

Aquest taller va estar funcionant durant tota la tarda fins a l'hora de sopar.

2. Col·laboració activa

La proposta per part de la Glòria Fustero, representant de la Fundació a la seu d'Igualada, de demanar material de la *Col·laboració Activa* per crear dins l'acte una altra manera de ser solidari va ser una gran idea. Aquesta es basa en un cicle de comerç responsable en què el comprador final mostra un compromís social, cultural i humà.

Col·laboració Activa és el nom que rep el comerç solidari de la Fundació Vicente Ferrer, un programa que té com a objectiu combatre la forta discriminació que pateixen les dones amb discapacitat d'àlts d'Anantapur (Andhra Pradesh). Les dones aprenen un ofici perquè així puguin ser autònomes econòmicament.

A la botiga de l'acte solidari s'hi podien trobar collarets, polseres i arracades, llibres i llapis, bosses de teixit o de paper, entre d'altres.

Aquest taller va estar a càrrec de l'Aina Grifell, la Maria Perramon i l'Alba Poza i va funcionar durant tota la tarda fins a l'hora de sopar.

3. Música

Aquesta va ser una de les activitats on es va veure reflectida la solidaritat en viu. Diferents grups musicals i d'espectacles es van unir per poder passar una molt bona tarda amb animació. Tots ells eren de diferents edats i gustos, i això encara ho feia més amè. Els diferents grups van ser:

- **Gebrats:** Aquest grup de joves entre dotze i setze anys, està format per quatre membres; Melina Illa (cantant), Arnau Barrios (cantant i guitarrista), Martí Garriga (pianista i guitarrista), Omar Salcedo (bateria) de l'Institut Alexandre de Riquer.

La creació del grup va ser amb l'objectiu en comú que tenien entre tots ells: tocar. Així doncs, el setembre del 2013, es van estrenar a Calaf amb versions i cançons que ells mateixos componen.

- **Grup Gospel:** Són dos grups de Gospel en conjunt; La Coral Family Gospel (Calaf) comença el 2012 i El taller de Gospel del barri de Fàtima (Igualada) comença el 2013.

Family Gospel neix com a un projecte de l'AMPA de l'escola de Calaf; la idea era fer una activitat que poguessin fer les famílies (nens i pares junts). El taller de Fàtima és un encàrrec de l'Ajuntament d'Igualada que busca una iniciativa per dinamitzar el barri.

Les cançons que fan són versions de cançons que ja existeixen. Algun cop han fet algun Medley de collita pròpia.

La directora de tots dos grups és la Gemma Gallego.

- **Bollywood Igualada:** Es va crear ara fa 3 anys per l'actual directora, Silvia Carreras, per les ganes que tenia de dedicar-se exclusivament a la cultura hindú.

Les coreografies són ideades per la pròpia directora que prèviament va estat formada per professors internacionals.

Sempre es van movent pels pobles i ciutats donant a conèixer aquesta cultura i escampant el ritme.

- **L'Arnau i en Guille:** Ara ja separats, l'Arnau i el Guillem van formar part de dos grups on el Guillem era baixista i l'Arnau guitarrista. Fa temps que es dediquen a la música i tot i haver-se separat no han deixat mai de estar-hi en contacte.

Fan versions de cançons acústiques i alguna cançó pròpia sense acompanyaments, només la guitarra de l'Arnau.

- **Sambandreu Percussió:** Es un grup jove molt eixerit que és va crear al Barri de Sant Andreu de Barcelona. El seu terreny és el de percussió i batucada i, sobretot, són especialistes en animar l'ambient de tot un poble.

- **DJ Èric López:** Fa uns tres anys que va començar a entrar en el món de la música. Primer per a ell representava un passatemps i era el DJ de festes privades entre amics però des de que li van oferir actuar davant del públic a festes obertes ara s'ha convertit en un DJ molt comú a la zona.

Ara amb el nom de DJ Eric López es fa escoltar a totes les festes locals amb el seu Electro-dance.

Aquesta activitat es va dur a terme durant tota la tarda, vespre i nit. El DJ Èric Lòpez tancava l'acte.

4. Documental

El documental *"Un viatge hacia la igualdad"* em va ser proporcionat a través de la Fundació. Amb una durada d'uns trenta minuts, s'explica tot el procés i la feina feta a la regió hindú. Aquesta activitat estava situada a una de les sales petites i s'hi podia entrar en el moment que es volgués. La projecció s'anava repetint durant tota la tarda.

La preparació del documental i la sala va estar a càrrec del Roger Rotés.

5. Galeria fotogràfica

La Galeria fotogràfica formava part d'una exposició que van fer a Igualada i que, aprofitant la situació, es va demanar per a l'acte. Així doncs, amb una breu explicació del funcionament de la Fundació Vicenç Ferrer i plafons amb imatges que ho feien més dinàmic aquesta activitat era senzilla i alhora transmetia els valors de l'organització.

Tot el muntatge es va fer a una sala de les petites a càrrec de Josep Sans i Joan Sans.

Aquesta activitat com també la del **Documental** eren per fer conèixer la Fundació i explicar el perquè de l'acte.

6. Lancy Dodem

Lancy Dodem va presenciar l'acte com a portaveu de la Fundació Vicenç Ferrer. La seva història amb l'organització és ben curiosa ja que en Lancy, fill d'intocables, va ser el primer nen apadrinat per a la Fundació, pel mateix Vicenç Ferrer.

El portaveu va ser presentat per Glòria Fustero i va ser l'encarregat d'introduir la Fundació i d'explicar el sector d'Ecologia, on era l'objectiu d'enviar el fons recaptat en l'acte.

Aquesta va ser una de les majors activitats de conscienciació.

7. Sorteig paneres

Les paneres, en un principi, eren una manera de recaptar més fons, però va acabar sent una manera de fer que la gent se sentís més introduïda a l'acte i formés part d'aquest, així que cada tira de números feia d'entrada un cop s'havia fet la donació. D'aquesta manera, també teníem controlada quanta gent havia vingut a l'acte (tot i que va ser difícil de controlar) i que, a més, es quedaven fins al sorteig.

Per poder dur a terme aquestes activitats es va necessitar molt temps. Va ser una de les parts més costoses, juntament amb la recerca de col·laboradors i entitats que fessin donacions pel sopar, no perquè no fossin solidaris, sinó perquè durant tot el mes calia passar-se tardes explicant el Treball i proposant l'idea als diferents comerços i entitats de Calaf i Sant Martí.

Tot i així, van sortir-ne tres de paneres, i no pas petites, cosa que va fer encara més ambient.

Tant el sorteig de les paneres com la presentació de l'acte i de cada activitat va estar a càrrec de l'Eloi Fonoll amb el suport tècnic de Jaume Duocastella i Josep Garriga.

8. Bar

El bar va ser un factor imprescindible a l'acte. Aquest tenia dues funcions: una era la de servir begudes, entrepans, berenar, etc. i l'altre preparar el sopar quan arribés el moment.

Entre els comerços de la zona i les seves aportacions es va poder tenir part del material (neveres, taules, etc) i del menjar i beguda a més bon preu o fins i tot gratuït per tal de reduir costos. El que va ser realment complicat va ser tenir la capacitat de fer un càlcul aproximat de la gent que vindria i encara més acurat de la que gent beuria o menjaria alguna cosa. Per això, amb l'ajuda de la Montse Mases, directora de l'AMPA, juntament amb tot el seu suport, es va poder assegurar una quantitat de begudes en excés, ja que si en sobraven, al ser útil per a qualsevol esdeveniment que es fes més endavant, ho abonarien.

Un cop s'havia assegurat el material, el menjar, les begudes i el suport, només faltava trobar els encarregats voluntaris pel bar, cosa que no va costar gaire. Els encarregats van ser la Dana Federici, el Marc Marcet, el Sergi Hernández, el Daniel Pleixats i en Joan Sans, tots ells joves i ex-alumnes de l'Institut amb ganes d'ajudar en la iniciativa.

El Sopar va ser pa amb tomàquet i embotits amb beguda. Es van preparar unes taules, un cop acabades les altres activitats, i els voluntaris anaven repartint el sopar. Entre la gent hi estaven convidats els voluntaris i col·laboradors (els encarregats de les activitats, els músics, els membres de la Fundació, etc.)

En la preparació del sopar hi va haver moltes mans per ajudar, entre elles l'Elena Ballester, el Josep Sans, la Rosa Narbona, l'Alba Poza, els voluntaris del bar, etc.

Voluntaris i col·laboradors

Primerament, es poden distingir dos tipus de participants: els voluntaris i els col·laboradors.

Els voluntaris són tots aquells que hi van participar de manera activa a l'acte, mentre que els col·laboradors són els que amb les seves aportacions van fer possible les diferents activitats.

D'entre els voluntaris hi podem fer una altra distinció. Per una banda, els que van ajudar amb els preparatius, el so i la part tècnica, els tallers, els de fotografiar l'acte i muntar la galeria fotogràfica i els encarregats del bar i la botiga solidària.

Tots ells, anomenats anteriorment a l'apartat d'*Activitats* de l'acte, van ser vinculats a l'acte pel simple fet de ser coneguts.

Per altra banda, els col·laboradors, que han sigut principalment les botigues, s'hi van vincular i van poder aportar els seus productes a partir de les visites que es van dur a terme durant les setmanes abans de l'acte.

Cal destacar els contactes establerts amb la Fundació. Primerament amb la Diana Alvarez Vañó, amb qui contactava per e-mail; en Lancy Dodem, que va participar activament en l'acte i per últim, la Glòria Fustero.

La Glòria, va tenir un paper molt important en el transcurs de creació de l'esdeveniment.

És una persona propera a mi en tots els aspectes. Viu al poble veí, és una persona càlida, i a més, ja es coneixien amb la família.

Ella va ser qui em va guiar, es va encarregar de proporcionar el material que necessitàvem i contactar amb qui fes falta per tal d'estalviar-me una mica de feina. Un cop acabat l'acte encara seguim mantenint el contacte.

Els noms dels voluntaris, col·laboradors i entitats es poden trobar a l'annex del treball.

Difusió i publicitat

Un cop establert el lloc, la data, l'horari, les activitats que es realitzaran i els voluntaris per fer realitat l'acte, quedava el fet de difondre l'esdeveniment.

Tot seguit s'exposen les diferents vies per fer publicitat de l'acte.

En primer lloc, la Fundació té com a protocol enviar un document anomenat Sol·licitud de convocatòria per demanar oficialment l'ús del nom de la Fundació per l'acte. Cal omplir-lo amb les dades del sol·licitant i cal indicar el nom de la població, horaris i informació addicional de l'esdeveniment. En aquesta sol·licitud també es demana el tipus de convocatòria, si es vol fer per e-mail, a l'agenda web o a la nota de premsa.

Fundación Vicente Ferrer - FICHA DE SOLICITUD DE CONVOCATORIAS -		
SOLICITANTE	NOMBRE Y APELLIDOS	Elna Sans i Narbona
	TELEFONO DE CONTACTO	697 32 32 86
	E-MAIL DE CONTACTO	elnasans@hotmail.com
TIPO DE CONVOCATORIA	POR E-MAIL	SI
	PUBLICACION EN LA AGENDA WEB	SI
	NOTA DE PRENSA**	SI
LOCALIDAD DONDE SE REALIZA LA ACTIVIDAD	Sant Martí Sesgueioles	
CODIGOS POSTALES DE ENVIO DEL E-MAIL	08242 Manresa, 08700 Igualada, 08280 Calaf, 25270 Sant Guim de Freixenet, 08281 Els Prats de Rei, 08289 Copons	
TEXTO DE CONVOCATORIA	ACTIVIDAD	Acte solidari per recaptar fons per a la Fundació Vicenç Ferrer
	QUIEN LA REALIZA	Elna Sans; estudiant de 2n de Batxillerat i titular del Treball de Recerca.
	UBICACION EXACTA	Sant Martí Sesgueioles 08282, Barcelona. Centre cívic "La Fabrica"
	DIA	Dissabte 11 octubre 2014
	HORA	Inici 17h.- Cloenda 00.30h

INFORMACION ADICIONAL DE LA ACTIVIDAD	Consisteix en una tarda/nit plena d'activitats per a nens, concerts, activitats de conscienciació, etc.
FECHA DE SOLICITUD DE LA CONVOCATORIA	25 de setembre 2014
FECHA DE LIMITE DE ENVIO	1 d'octubre 2014

OBSERVACIONES:

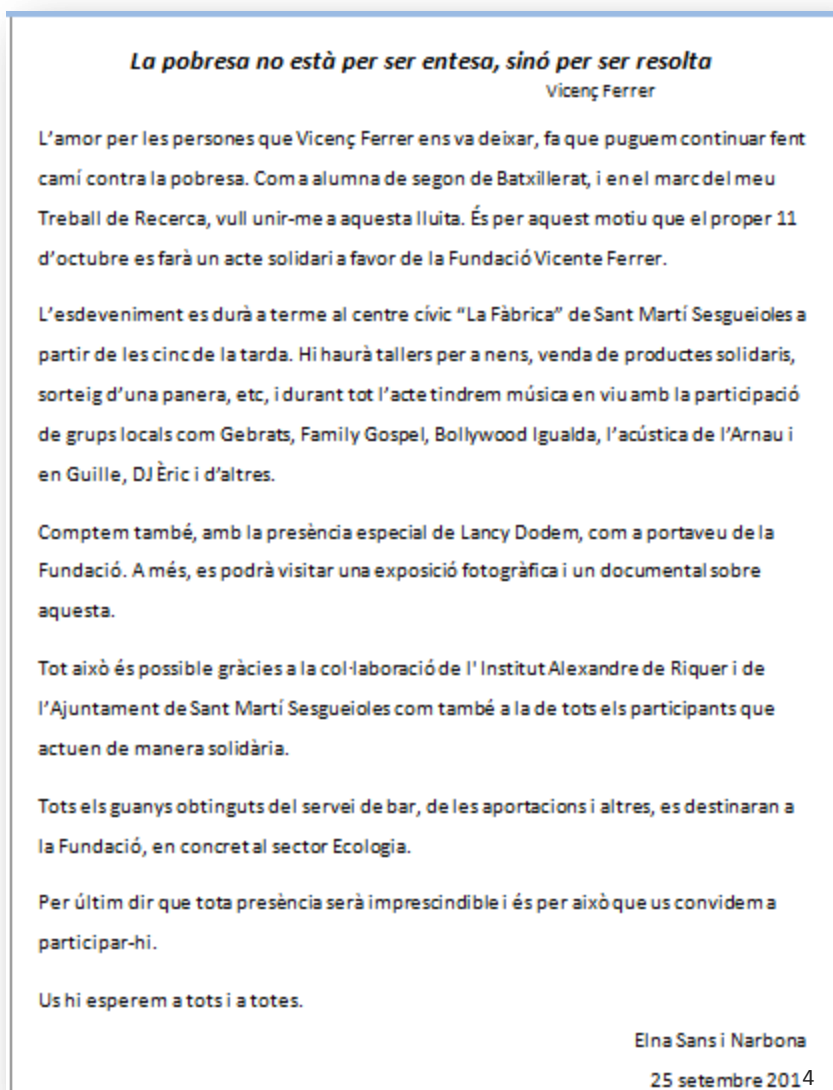
- Esta solicitud debe enviarse con un mínimo de 10 días de antelación.
- Es muy importante especificar bien todos los detalles en el texto de convocatoria.
- Si se trata de una actividad de sensibilización (feria, exposición fotográfica, conferencia, etc.), se enviará al equipo de sensibilización:
 - Mireia Salvador (msalvador@fundacionvcenteferrer.org)
 - Clara Sánchez (csanchezs@fundacionvcenteferrer.org)
 - Montse Ortiz (mortiz@fundacionvcenteferrer.org)
- Si se trata de un acto a beneficio promovido por una persona ajena a la organización, se enviará al equipo de particulares:
 - Diana Álvarez (dvanvo@fundacionvcenteferrer.org)
 - Raquel Sabatés (rsabates@fundacionvcenteferrer.org)
- Si se trata de un acto a beneficio promovido por una empresa, se enviará al equipo de sensibilización y empresas:
 - Mireia Salvador (msalvador@fundacionvcenteferrer.org)
 - Clara Sánchez (csanchezs@fundacionvcenteferrer.org)
 - Montse Ortiz (mortiz@fundacionvcenteferrer.org)
 con copia a Ana Redondo (aredondo@fundacionvcenteferrer.org)

** En el momento en que se marque en la casilla de convocatoria la opción nota de prensa, os haremos llegar una plantilla modelo de la nota de prensa habitual, que tendréis que cumplimentar con los datos de vuestro acto y devolvernos para su revisión. Es importante tener en cuenta que será el/la representante quién se encargue del envío y difusión de la nota de prensa en medios de comunicación locales.

Sol·licitud de convocatòria enviada a la Fundació el 25 de setembre

(es pot trobar a l'annex)

Per tal de fer la convocatòria ja sigui per e-mail, per l'agenda web o per la nota de la premsa, la Fundació demanava un escrit que complementés els objectius de l'acte. Aquest era important que fos enviat i difós únicament pel representant de l'acte als mitjans de comunicació locals.

Escrit enviat a la Fundació el 25 de setembre

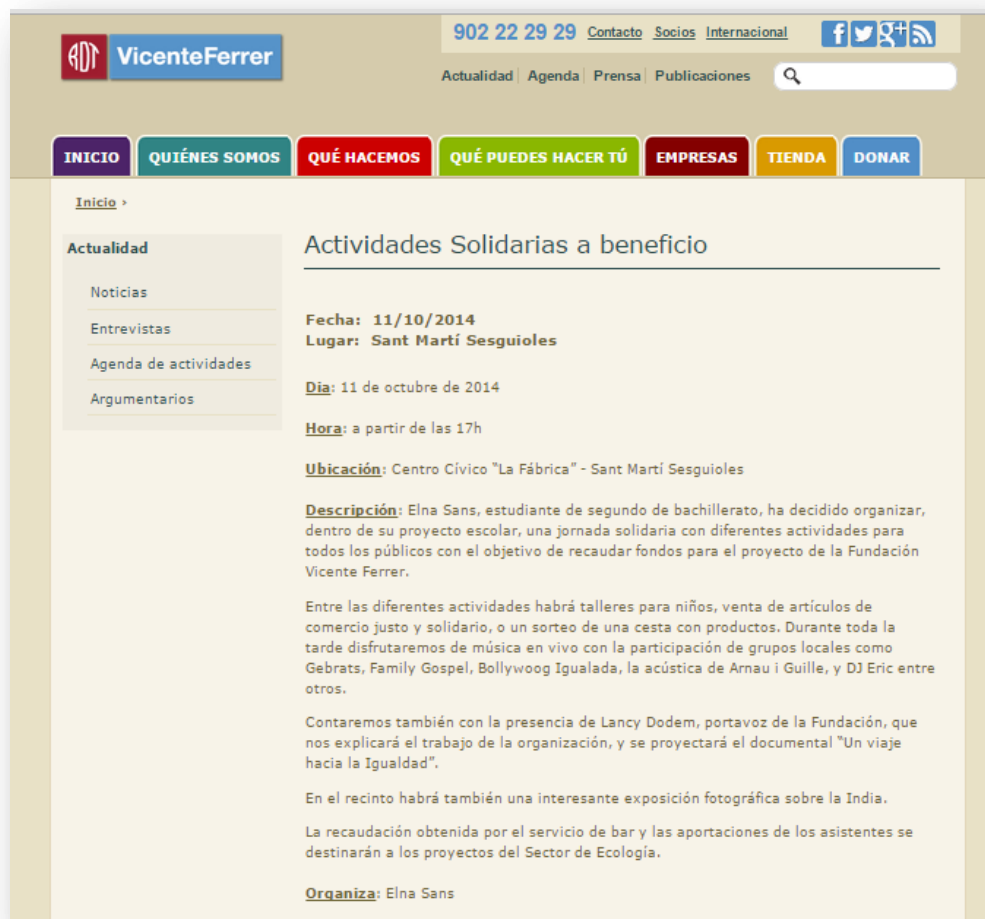
(es pot trobar a l'annex)

Seguint amb la intenció de difondre l'acte, una manera molt eficaç i ràpida de fer-ho era a partir de xarxes socials. De seguida va tenir molt d'èxit i va ser molt útil tant per anar publicant les novetats i canvis en l'acte, com per controlar el nombre de persones que tenien intenció d'assistir-hi.

Pàgina de Facebook creada el 27 de setembre

De la convocatòria per e-mail se n'encarregava la Fundació com també per a l'agenda web de la seva pàgina oficial. Per altra banda també van fer-se càrrec de difondre-ho a través del diari digital de l'Anoia.

Publicació a l'agenda de la web de la Fundació.

Anoiadiari
POLITICA
SOCIETAT
CULTURA
ESPORTS
ECONOMIA
GENT
OPINIÓ
MES -

Una jove estudiant sesgueiolenca recapta fons per la Fundació Vicente Ferrer

Elna Sans fa segon de batxillerat i ha organitzat aquesta jornada solidària

SOCIETAT Divendres, 3 octubre 2014, 19:45. Redacció Anoiadiari.

D'UN COP D'ULL

Sant Martí de Sesgueioles acollirà, de la mà d'una jove, Elna Sans, una jornada solidària amb la Fundació Vicente Ferrer. Serà el proper dissabte 11 d'octubre, al centre cívic sesgueiolenc, amb tallers, venda d'articles de comerç just i música

El dissabte 11 d'octubre a partir de les 5 de la tarda al Centre Cívic "La Fàbrica" de Sant Martí Sesgueioles, l'Elna Sans, una estudiant de segon de batxillerat, organitzarà en el marc del seu treball de recerca, una jornada solidària amb diferents activitats per tots els públics. El seu objectiu és recaptar fons pel projecte de la Fundació Vicente Ferrer.

La Fundació treballa a Anantapur

Entre les diferents activitats, es realitzaran tallers pels nens, venda d'articles de comerç just i solidari o el sorteig d'una panera amb productes. Durant tota la tarda gaudirem de música en viu amb la participació de grups locals com Gebrats, Family Gospel, Bollywood Igualada, l'acústica de l'Arnau i en Guille, DJ Èric entre d'altres. Comptarem també amb la presència de Lancy Dodem, portaveu de la Fundació, que ens explicarà el treball de l'organització i es projectarà el documental "Un viaje hacia la Igualdad". Al recinte també es podrà veure una interessant exposició fotogràfica sobre l'Índia. Tots els guanys obtinguts del servei de bar, de les aportacions i altres, es destinaran al Sector d'Ecologia. Una bona ocasió per passar-hi una bona estona i col·laborar amb la Fundació Vicente Ferrer.

Publicació de l'acte al diari digital, Anoiadiari.cat.

En aquesta última publicació, hi va haver molt ressò per part de la gent del poble i dels voltants ja que també va ser penjada a les xarxes socials.

En segon lloc, per tal de fer arribar d'una manera més propera a la gent la proposta del treball, es va crear un prospecte. Aquest estava ideat per posar de manera esquematitzada la informació necessària per conèixer l'esdeveniment; amb la data i el lloc, una breu explicació i l'horari.

Acte solidari a benefici de

VicenteFerrer

Data: Dissabte 11 d'Octubre de 2014

Lloc: "La Fàbrica", Sant Martí Sesgueioles

Entrada solidària (inclou tiquet pel sorteig de les paneres)

Si la solidaritat corre per les teves venes vine l'11 d'octubre al centre cívic "La Fàbrica" a Sant Martí Sesgueioles.

A partir de les 17h. s'obriran les portes perquè us ho pugueu passar d'allò més bé per a la millor de les causes. Hi haurà tallers per a nens, música en viu i actuacions, galeria fotogràfica i molt més!

Comptem també amb la presència especial de Lancy Dodem, portaveu de la Fundació.

Horari Presentat per Eloi Fonoll

A partir de les 17h comencen les **activitats i tallers per a la canalla** i s'inaugura l'**Espai Gràfic**.

Tot seguit **Gebrats** (Calaf) i **Grup Gospel** (Calaf)

A les 18h30 **Bollywood Igualada** i **Xerrada de Lancy Dodem**

En acabar, **Sorteig de la Panera solidària**
seguit de **L'Arnau i el Guille** (Sant Pere Sallavinera).

A les 21h **Sopar**
(Hi haurà servei de bar: entrepans, begudes...)

i després **Espectacle i Dj Èric** (Calaf)

Amb la col·laboració:
comerços de Calaf i rodalies i l'INS Alexandre de Riquer

Va ser repartit per l' Institut i l'escola de primària de Calaf, l'escola de primària de Sant Martí Sesgueioles i per diferents comerços de la zona.

Prospecte creat el 29 de setembre

(es pot trobar a l'annex)

A partir del prospecte, es va elaborar un cartell per a difondre l'acte que va ser penjat per les botigues i els carrers dels pobles, els centres educatius, al punt d'informació de Calaf, etc.

Acte solidari a benefici de

VicenteFerrer

Amb la col·laboració: comerços de Calaf i rodalies i
l'INS Alexandre de Riquer

*Presentat per **Eloi Fonoll***

Data: Dissabte 11 d'Octubre de 2014

Lloc: "La Fàbrica", Sant Martí Sesgueioles

Entrada solidària (inclou tiquet pel sorteig de les paneres)

Horari

A partir de les 17h comencen les **activitats i tallers per a la canalla** i s'inaugura l'**Espai Gràfic**.

Tot seguit **Gebrats** (Calaf) i **Grup Gospel** (Calaf)

A les 18h30 **Bollywood Igualada** i **Xerrada de Lancy Dodem**.

En acabar, **Sorteig de la Panera** solidària

seguit de **L'Arnau i el Guille** (Sant Pere Sallavinera).

A les 21h **Sopar**
(Hi haurà servei de bar: entrepans, begudes...)

i després **Espectacle i Dj Èric** (Calaf).

Cartell de publicitat creat el 3 d'octubre

(es pot trobar a l'annex)

I, en tercer lloc, l'Institut va ajudar a fer conèixer l'acte a través de la seva pàgina web. Un cop acabada la "Festa Solidària" també es va crear una pàgina amb el recull de fotografies de la jornada, cosa que és rellevant ja que dóna importància i valor a la idea i a totes les persones implicades i solidàries.

Publicació a la web de l'Institut Alexandre de Riquer en memòria de la Festa Solidària en benefici a la Fundació

Després de tot, el mètode que millor funciona és el boca-orella.

Diari personal

DIA 11 D'OCTUBRE, Acte Solidari

Depèn de com surti avui tota la feina, marcarà uns resultats o altres. Des de bon matí que ja ens hem posat en marxa. Aquí tots som voluntaris i voluntàries per preparar "La Fàbrica" per a l'acte.

Primer de tot ens hem repartit la feina. Els meus germans, en Josep i en Joan, han preparat l'exposició de la Fundació en una de les sales petites. El Roger Rotés ha muntat la sala on es projectarà el documental "**Un viaje hacia la igualdad**". El grup de noies de Calaf i de Barcelona que m'ajuden amb els tallers han començat a fer els cartells de cada activitat, dels preus del bar, a col·locar taules, etc.

L'Araceli i la meva mare, la Rosa, han muntat la botiga solidària que forma part del projecte Col·laboració Activa de la Fundació.

El Jaume Duocastella i el Josep Garriga s'han encarregat de la part tècnica.

Jo m'he encarregat d'ajudar en el que calgui i intentant organitzar tot allò que sigui necessari.

A mesura que hem anat avançant amb els preparatius, han sorgit idees molt interessants. Hem preparat un mural on la gent pugui escriure el que pensi sobre la solidaritat, la cooperació i la força de la unió entre persones que també servirà per fer de **FOTOCALL**. Per modernitzar l'acte, també s'ha creat un hastag; **#actesolidariFVF** perquè tots aquells que vulguin penjar les seves fotos a les xarxes socials puguin posar nom a la seva solidaritat.

Al llarg del matí els preparatius s'han anat consolidant. Tot i així, quan més s'acostava l'hora, la meva inquietud augmentava i la meva expectativa anava creixent.

A les cinc hem arribat al centre cívic i ja hi havia gent del poble oferint-se a ajudar amb el que fos i d'altres que esperaven que les portes s'obrissin. Els primers grups, "Els Gebrats" i el Grup Gospel, ja estaven fent proves i ja hi havia els barman al lloc. Només calia anar a comprovar que tothom estigués preparat i que no hi hagués cap problema.

En aquell moment el meu neguit va passar a ser una gran sensació de seguretat. Em sentia acompanyada d'un grup d'amics amb qui anava a celebrar una festa important.

La meva mirada passava per tot allò que estava succeint al meu voltant.

El taller de maquillatge va costar d'arrencar però en pic les voluntàries van començar a pintar nens va passar a ser un èxit. L'Aida Lòpez, la Carla Morón, la Nerea Anaya i l'Aida Verdejo van treballar de valent perquè els nens al final de l'acte acabessin com van acabar: contents i molt pintats.

La Hayat Ounir i la Loida Camats van estar pintant les mans amb henna durant quatre hores consecutives a tothom qui se'ls asseia a la taula.

Durant la realització dels tallers van tocar els Gebrats. Jo ja els havia sentit, però malgrat això vaig quedar captivada pel poder de convocatòria que tenia la seva actuació.

El mateix èxit va causar el Grup Gospel, que va actuar seguidament. Em va impressionar el treball conjunt de tanta gent que provenia de dos grups de Gospel diferents (Igualada i Calaf) i que es van ajuntar per aquesta festa solidària. El caliu de les seves veus va omplir fins l'últim racó de "La Fàbrica".

Mentrestant la gent anava entrant, xerrava i comprava...

A la botiga, l'Aina Grifell, la Maria Perramon i l'Alba Poza s'encarregaven de tot aquell munt de gent que volia comprar alguna peça. Hi havia coses tan boniques, realitzades artesanalment per dones de l'Índia, que tothom va comprar una cosa a altra, col·laborant així en aquest acte.

A continuació va arribar l'hora d'un dels grups més esperats, el Bollywood d'Igualada. Els seus balls, els seus vestits, els seus colors, la forma que van tenir de fer participar el públic en les seves danses, van fer d'aquell moment el de més moviment i alegria de la tarda.

Un cop acabats els balls de Bollywood, durant la tarda no hi va haver més actes que demanessin l'atenció exclusiva de la gent. L'Arnau Salis i el Guillem Bosch no van poder actuar.

Aleshores, la gent va començar a entrar en els diferents espais, com ho eren la Galeria fotogràfica, el documental, etc, tot esperant la intervenció de Lancy Dodem.

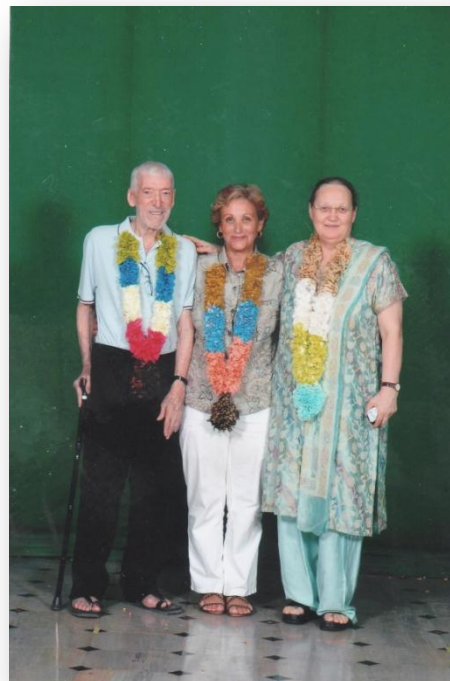
Lancy Dodem, actual portaveu de la Fundació, va començar explicant que la primera inquietud de Vicenç Ferrer havia estat preguntar-se el *perquè en una taula hi havia pa i en l'altra no*. Tota la seva xerrada va ser molt emotiva i interessant, però la meua ment havia quedat arrelada a aquella primera idea.

Això sense saber-ho és el que jo havia sentit i és el que m'ha impulsat a desitjar fer alguna cosa per ajudar els altres.

Perquè en una taula hi ha pa i en l'altre no.

La visita d'una persona, la Ramona, una dona compromesa amb la Fundació, solidària i amb empena per a solucionar grans conflictes a partir d'accions petites, em va sorprendre a mitja tarda. Va venir a l'acte per col·laborar en allò que creu, la força de les persones.

Ella va ser qui em va poder explicar de primera mà l'experiència de viatjar a l'Índia per trobar-se amb el nen que havia apadrinat i la seva família, i de conèixer Vicenç Ferrer en persona. Va ser capaç d'explicar-m'ho amb la mateixa emoció que quan ho va viure, acompanyant-ho amb documents i fotografies que em van ser molt útils per entendre el que significava per ella.

El sorteig de les paneres amb què va finalitzar l'acte de la tarda va ser un dels moments més esperats. L'Eloi Fonoll, que va ser el presentador i dinamitzador de l'acte, va ser l'encarregat del sorteig. Casualment, i per a la meua satisfacció, les tres paneres van ser repartides entre tres dels voluntaris que havien ajudat al llarg de l'acte. El mateix Eloi Fonoll, l'Alba Poza i l'Aina Grifell.

La part més activa per la gent que es va encarregar del bar i d'ajudar en la preparació del sopar va arribar. No només es van quedar a sopar els assistents de l'acte de la tarda, també es va quedar una bona part de persones que van venir per gaudir de la segona part de la festa.

Músics i voluntaris estaven convidats a sopar. La resta van aportar un preu simbòlic pel sopar: entrepans i begudes per a tothom.

Després del sopar van actuar el grup Sambandreu Percussió, on els batucaires van tocar sense parar durant tres quarts d'hora. La nit, la percussió i la passió que van posar en la

seva actuació em van fer sentir que tota la feina, els nervis, les meves expectatives i la de tota la gent que m'havia ajudat i havien participat, havien valgut la pena.

Com a final de festa, i per treure totes les emocions contingudes, l'Èric López va fer ballar des dels més petits als més grans, compartint i tancant el que havia estat un dia especial, la construcció del meu somni impossible.

Les imatges fotografiades de l'acte solidari estan adjuntes a l'annex en format CD.

Finançament

Despeses

Taller maquillatge: 2,80€ pintures

Sopar: 77,40€ Baguets; 30€ Pastís Sant Jordi

Bar: 27,36€ Cervesa; 5,3€ Oli; 178,64 € Begudes

Altres: 1,89€ Bosses escombraries

Total despeses: 323,39€

Per cobrir les despeses no es van agafar diners de les *Entrades solidaries* sinó que tot el que s'havia de pagar es treia dels guanys obtinguts del *Bar*. Es va fer d'aquesta manera per tal de donar importància a les aportacions de cadascú i per remarcar la quantitat de fons que es va obtenir a partir de l'*Entrada*. Com podeu veure finalment l'*Entrada* té un gran valor en la recaptació.

Guanys

Bar: 311,46€ (634,85€ - 323,39€)

Entrada: 612,50 €

Col·laboració Activa (Botiga): 338,10€

Total guanys: 1.262,06€

L'import que es va enviar a la Fundació va ser la suma dels guanys del bar i de les entrades. Els beneficis obtinguts de la Col·laboració activa són independents al projecte.

Import enviat a la Fundació

Total guanys: 1.262,06€

La moneda que es fa servir a l'Índia és la rúpia.

Col·laboració activa: - 338,10€

El tipus de canvi aplicat és: 80 rúpies per 1€

Total import enviat:	923,96€
-----------------------------	----------------

Conclusió:

El més complicat és fer un càlcul gairebé exacte del que es consumirà per no perdre diners. Com es pot comprovar, l'import de les despeses del Bar és de 323,39€ que si es sumen als 311,46€ que van ser enviats a la Fundació dona 634,85€, és a dir, doblaria el valor actual de l'aportació del Bar i a més a més seria la recaptació més important dins de l'acte. Tot i així, sabem que sempre hi ha d'haver alguna o altra despesa.

En l'apartat de Col·laboració Activa es podria dir que hi va haver un rècord. La Glòria Fustero, representant de la Fundació a Igualada, va explicar que l'activitat no havia tingut tan furor ni tan sols a les trobades que es fan a Igualada.

Aquests beneficis tenien com a destí arribar a finançar un projecte a l'Índia dins l'àmbit d'ecologia. La raó va ser perquè és on són necessaris menys recursos econòmics per començar petits projectes.

Però al veure el gran recapte que es va aconseguir en les dimensions d'un poble com el de Sant Martí Sesgueioles, la Fundació hi va veure la possibilitat de començar un nou projecte. En rebre la trucada de la Diana, el contacte de la Fundació, setmanes més tard de l'acte, amb la proposta de començar el projecte de la construcció d'una escola a Siddagiri, els beneficis van canviar el seu rumb.

Té un gran atractiu que un Treball d'una escola en financii una altra per impulsar els drets a l'educació a l'Índia. Aquest és el millor final per a un Treball de Recerca basat en la solidaritat i la cooperació entre persones.

A continuació és mostra l'Informe enviat per a la Fundació amb tota la informació de la construcció de la nova escola a Siddagiri, a l'àrea de Madakasira.

Valor afegit

Carta de la Montse

Hola Elna,

Primer de tot m'agradaria que sabessis que m'ha fet molta il·lusió que comptessis amb mi per formar part del teu treball de recerca.

Diuen que les coses passen per un raó, que quan naixem el nostre destí ja està escrit i jo cada vegada tinc més clar que és veritat. I tot això va fer que jo, ja fa uns quants anys, encengués la televisió i em possés a mirar un reportatge sobre la Fundació Vicenç Ferrer. Em va impactar tant que al cap d'uns mesos vam apadrinar una nena que es diu Hemavathi.

Tu i jo no havíem parlat mai fins fa uns quatre mesos. Quan vaig veure que organitzaves un acte benèfic a favor de la Fundació a Sant Martí no m'ho podia creure i no me'n vaig saber estar d'enviar-te un missatge per dir-te que comptessis amb mi pel que fos. Aquí ja em va quedar clar el gran entusiasme que hi havies posat perquè sense conèixer-me de res no vas tardar ni cinc minuts en contestar-me i al dia següent ja eres a casa per explicar-me totes les idees que tenies i per recollir tota la informació que tinc de la Fundació per fer-la servir en el treball. Tot i que et vaig oferir la meua ajuda ja vaig veure que ho tenies tot tan clar i tan ben organitzat que pràcticament jo no t'hauria de fer res. Se't veia amb tanta energia i il·lusió...

I va arribar el dia de l'acte i quan vaig arribar i vaig veure tota aquella gent que era allà per tu i la Fundació em va emocionar molt. El grup de música tocant, la paradeta per vendre les coses que la Fundació et va proporcionar, les noies que pintaven les cares als nens, les que feien dibuixos amb henna, els plafons i els documentals explicant tan bé la història de Vicenç Ferrer i la Fundació, la xerrada de Lancy Dodem explicant totes les necessitats que tenen allà i totes les actuacions que van venir després. Allò no va ser un acte, allò va ser una gran festa. Aquella tarda-nit vas fer feliç a molta gent.

Elna, estic segura que només tu podies aconseguir tot allò. Ets solidària, lluitadora, treballadora. Amb només 17 anys has aconseguit moltíssim, però no només aquell dia sinó que gràcies als diners que vas recaptar has posat la primera pedra per poder fer una escola a Anantapur i això serà per sempre. No oblidaré mai com et brillaven els ulls el dia que m'ho vas dir.

El destí va fer que tu triessis aquesta Fundació entre moltes ONG. Va fer que gràcies a això tu i jo ens coneguéssim. I estic segura que algun dia farà que vagis a l'Índia a veure en el que s'ha convertit tot aquest treball de recerca.

Montserrat Franch

Conclusions

Conclusions

Qualsevol podria pensar que per mi aquest treball ha estat només un simple treball. Si s'imaginen que malgrat els nervis i imprevistos durant l'acte solidari i la resta del treball m'he sentit satisfeta i realitzada, no s'acosten ni de bon tros al sentiment que ha acabat provocant en mi. Era una bomba d'emocions que acompanyaven la meva implicació en el treball i la plenitud que em donava.

No es tracta de si ha servit per acabar construint una escola sinó per evidenciar que les persones tenim aquesta part dins nostre que ens fa ser persones, que ens fa donar sense esperar res a canvi.

D'això se'n diu solidaritat, generositat. Aquí podríem citar les paraules de Vicenç Ferrer quan deia: "Si vols ser ric, dóna! Si vols ser pobre, no donis res a ningú". I és que, què s'entén com a pobresa? Molts de nosaltres no ens podem ni imaginar que una paraula com pobresa pot significar tantes coses. Ser pobre significa que et mulles quan plou, que et poses malalt i no pots curar-te, pobre és aquell que té una necessitat i no una mà que l'ajudi.

El primer instint per tenir és no donar, aquest és un dels grans problemes de la humanitat. Penso que en aquest sentit la cooperació és molt important per no caure en l'egoisme. Centrant aquests conceptes en l'acte solidari, es pot dir que es va ser molt solidari i poc egoista.

Tot el que va començar en només idees que anaven creixent, impressiona com han pogut acabar amb la construcció d'aquesta escola. La solidaritat, la bona fe, les bones accions, i sobretot l'entesa comú entre persones han anat regant les llavors d'un somni. Un somni que, finalment, ha acabat donant fruit.

Vivències com aquesta uneixen les persones, i les fan créixer en la mateixa direcció. Això ens reconfortava com poques coses ho poden fer. Tot ho posàvem en comú. Precisament, un dels aspectes que es va voler emfatitzar va ser el de la diversitat d'edats per construir aquesta simpatia entre petits i grans.

Una de les conclusions més clares que es pot treure és que l'esforç ha valgut la pena, un Treball de Recerca implica moltes hores invertides i no tinc la sensació d'haver estat perdent el temps. La construcció d'un somni impossible Treball de Recerca

Sobre les perspectives, les ha superat. Aquest treball ha sobrepassat tota previsió que tenia i crec que no només la meva, sinó també de tota la gent que ha estat al meu voltant i ha seguit el procés des de dins i des de fora. Han millorat respecte a la recaptació de fons, la participació voluntària, els assistents a l'acte i la qualitat d'espectacle.

Tot i així, ara sabem que es podria haver fet millor; més publicitat i ressò hagués deixat una petjada més important i hauria difós millor el coneixement de la Fundació Vicenç Ferrer; un balanç més acurat de les despeses hagués afavorit els beneficis; un ventall més ampli de tallers i activitats hagués dinamitzat més l'acte i, potser, la inclusió d'una jornada esportiva abans de l'acte hagués atret el sector més atlètic. Esperem que l'experiència i la pràctica ens ajudin per millorar en els projectes que estan per venir.

Aquest treball m'ha despertat la curiositat de descobrir el món hindú, de viatjar fins a Anantapur i veure el projecte, de visitar Siddagiri i assegurar-me que els nens vagin a l'escola. Ho tinc clar, el meu proper objectiu és fer un viatge a l'Índia. Abans, però, m'implicaré una mica més en la Fundació, amb l'apadrinament.

Tenir aquesta vivència m'ha sigut útil per reafirmar que el camí que vull seguir és el de formar-me en algun camp que em pugui fer útil per ajudar la gent, com per exemple infermeria. Si fins ara havia sigut dubtós, això també ho tinc clar.

Encara queda molta feina per fer però, seguint el consell d' Anna Ferrer, continuarem fent petites coses per aconseguir grans somnis.

Bibliografia

Bibliografia

Revista informativa 2013 - Fundació Vicenç Ferrer (Barcelona)

Memòria 2012/2013 - Fundació Vicenç Ferrer (Barcelona)

Memòria 2013/2014 - Fundació Vicenç Ferrer (Barcelona)

La trobada amb la realitat - Vicenç Ferrer (2004, Barcelona)

Coneixements previs i altres

Prèviament i durant el Treball em van ser deixats documents relacionats amb la Fundació de persones implicades amb aquesta.

Altres fonts d'informació també poden ser diversos díptics i tríptics que, des de la Fundació Vicenç Ferrer, m'han fet arribar.

Imatges

Les imatges que he inclòs en la part teòrica d'aquest treball han sigut extretes i seleccionades de la pàgina web de la Fundació (<http://www.fundacionvicenteferrer.org/>) i d'altres adreces citades anteriorment.

Les fotografies de l'acte solidari són captures dels moments que es van viure l'onze d'octubre a Sant Martí Sesgueioles.

Webgrafia

Webgrafia

Primera entrada el dia:

Què és una ONG?

http://ca.wikipedia.org/wiki/Organitzaci%C3%B3_no_governamental 19 Juny

<http://www.fundacionvicenteferrer.org/es/sites/default/files/img/contenidos/Estrategia-ED-CAT.pdf>
22 Novembre

<http://definicion.de/ong/28> 28 Novembre

<http://ong.consumer.es/conclusiones/> 28 Novembre

La Fundació Vicenç Ferrer

<http://www.fundacionvicenteferrer.org/> 2 Juny

http://en.wikipedia.org/wiki/Andhra_Pradesh 19 Juny

<http://www.vicenteferrer.org/about-us/our-history> 29 Novembre

<http://blocs.xtec.cat/viatgeanantapur/vida/> 29 Novembre

http://www.fundacionviceteferrer.org/adjuntos/las_castas_en_la_india.pdf 7 Desembre

Coneixements previs i altres

<http://www.elmundo.es/viajes/2007/64/1180105759.html>

<http://www.xtec.cat/~mlluelle/caceres/vf/index.html>

<http://www.construintsomnisimpossibles.com/>

